

Het ‘Derde Geheim’ van Fatima Wordt Nú Voltrokken

Het Zaad der Rechtvaardigen zal Ontkomen (Spreuken 11:21)

1 – Het Neues Europa Geheim

In 1996 heeft de redacteur van ons tijdschrift “De Brandende Lamp” een rondschriftje verstuurd over het Derde Geheim van Fatima, dat in zijn geheel leek te zijn vrijgegeven. Daarin werd het zogenaamde “Neues Europa” Geheim geciteerd, naar de naam van het tweeweekse tijdschrift uit Stuttgart dat dit voor het eerst in hun nummer 20 van 15 oktober 1963 publiceerde, en nogmaals in november 1965, nadat het reeds door vele andere publicaties was overgenomen. De hoofdredacteur Louis Emrich schreef in zijn inleiding: *“Ik verkeer in een positie om aan de lezers van Neues Europa in alle landen een uittreksel van het Derde Geheim mee te delen, in de vorm zoals dat via inside informatie bestaat en in diplomatieke kringen rouleert.”* Dat de redacteur van De Brandende Lamp dat uit buitenkerkelijke bron heeft vernomen valt hem moeilijk kwalijk te nemen, want ongetwijfeld stonden daar veel ware dingen in. Dat zal ook de reden zijn waarom Paus Johannes Paulus II tijdens een preek in november 1980 in de Duitse kathedraal van Fulda uit het Neues Europa Geheim citeerde (zonder te hoeven weten dat dit blad de bron was). Pas veel later, kort na de moordaanslag op het Sint Pietersplein - op 13 mei 1981, toen de Paus in het ziekenhuis lag, schijnt hij de originele versie van het Derde Geheim voor het eerst te hebben bestudeerd. Het jaar daarop ontmoette hij in Portugal Zuster Lucia. Tijdens dat bezoek heeft hij een plechtige toewijding van de wereld gedaan aan het Onbevlekt Hart van Maria. Er vond ook een plechtige toewijding plaats in 1984 – de belangrijkste! Daar kom ik later op terug. Het kind van de Cova da Iria schijnt oud te zijn geworden. In 2005, berichtte het nieuws, is zij op de leeftijd van 97 jaar overleden...

Veel Fatima-kenners hebben dit Neues Europa–Derde Geheim als vals bestempeld omdat ze de tekst te lang vinden, wat niet wegneemt dat in het verhaal zinnen staan die in het ‘echte geheim’ voorkomen. Louis Emrich besprak de reacties op zijn artikel in het volgende nummer:

«« Het belangrijkste deel, de kwintessens van de openbaringen van de Moeder van God, stond niet te onzer beschikking. In dit geval gaat het om de woorden van de Heilige Maagd die gebeurtenissen voorspelt die in Rome zouden plaatsvinden en die het Vaticaan en het pausdom treffen tegen de dageraad van dag J, als de mensheid aan de goddelijke kastijding zal worden overgeleverd. De passage die daarmee verband houdt, hetgeen de basis en conclusie vormt van de derde Fatima voorspelling is in zijn totaal daarvan losgemaakt en blijft een staatsgeheim van het Vaticaan totdat nieuwe richtlijnen volgen. »» (In bijbels spraakgebruik lijkt J te wijzen op de “Dag van Jehova” of de dag van Gods wraak.)

Kardinaal Ottaviani, die toen leiding gaf aan de Congregatie voor de Geloofsleer, onderschreef het Neues Europa artikel van 1963. Volgens Pater Messias Dias Coelho zei Ottaviani dat het Neues Europa – Derde Geheim “*met de waarheid overeenstemt, alhoewel het enige overdrijvingen bevat*”. (Mensagem de Fatima 86 sept./okt. 1971) Ottaviani kende het ECHTE Derde Geheim, wat hij op 11 februari 1967 bevestigde tijdens een persconferentie in verband met een bijeenkomst van de Pontificale Mariale Academie in Rome: “*Ik die de genade heb gekend en het geschenk de tekst van het Geheim te lezen, alhoewel ik tot geheimhouding verplicht ben; ik ben door het Geheim gebonden.*”

Het volgende wil ik u niet onthouden. Het verhaal gaat dat in mei 1994 de Franse priester Raymond Arnette, die toen in Duitsland verbleef en trouw aan de traditie was gebleven, naar religieuze muziek zat te luisteren op zijn CD. Plots hield de muziek op en sprak een stem in de ruimte, niet van binnenuit, maar op normale wijze: (1)

«« Een boosaardig concilie is op komst en zal het gezicht van de Kerk veranderen. Vele zielen zullen het geloof verliezen. Overal zal verwarring heersen. De schapen zullen hun herders zoeken. Een schisma zal het kleed van mijn Zoon verscheuren. Het einde der tijden, aangekondigd in de Heilige Schrift, zal zijn aangebroken. Dit is door mij op verschillende plaatsen onder de aandacht gebracht. De ‘gruwel der verwoesting’ (Dan. 11:31) zal haar toppunt bereiken en zal de in La Salette aangekondigde kastijding over de wereld afroepen. De arm van mijn Zoon kan ik niet langer tegenhouden en zal neerkomen over deze wereld, die voor haar misdaden zal boeten. Het zal over niets anders gaan dan over oorlog en revoluties. De natuur zal worden geschokt en overal angst teweeg brengen, zelfs onder de besten en moedigsten. De Kerk zal uit al haar wonden bloeden. Zalig zij die standvastig blijven en bij mij hun toevlucht zoeken. Want uiteindelijk zal mijn Onbevlekt Hart triomferen. — Dit is het Derde Geheim van Fatima (zei de stem). »»

Op 22 juli 2013 gaf de eindtijdprofeet ‘Maria van de Goddelijke Barmhartigheid’ nog extra details op het voorgaande, dat weliswaar correct was, maar nog niet volledig:

«« Ik (Moeder Salvatrice) gaf in 1917 profetieën aan de wereld, maar het laatste geheim van Fatima is niet bekend gemaakt, zo schrikbarend was het voor degenen binnen de Katholieke Kerk. Het laatste geheim van Fatima is nog steeds niet geweten bij Gods kinderen. (...) De details, die ik (in het Geheim van Fatima) heb geopenbaard, zijn dat er twee mensen zouden zijn die in de eindtijd de kroon van Petrus dragen. Eén zal lijden door de leugens die gecreëerd zijn om hem in discredit te brengen wat hem tot een virtuele gevangene maakt. De andere gekozene zal haar vernietiging teweegbrengen, niet alleen van de Katholieke Kerk, maar van alle kerken die mijn Vader eren en de onderwijzing aanvaarden van mijn Zoon Jezus Christus, Redder van de wereld. »»

Alice von Hildebrand geeft nieuwe inzichten over Fatima

OnePeterFive.com, 12 mei 2016

Dr. Alice von Hildebrand, thans in haar 90er jaren, heeft nog wat moeite met de computer en daarom heeft Mike Hickson haar oorspronkelijk email iets verbeterd. Von Hildebrand gaat accoord met de volgende versie en zij was zo goed haar goedkeuring te geven om het op de OnePeterFive-website te plaatsen.

Email van Alice von Hildebrand aan Pater Brian Harrison

6 mei, 2016

Eerwaarde vader,

Ik denk aan de volgende twee gesprekken uit de jaren zestig, die ik mij heel goed kan herinneren, die van bijzonder belang zijn in deze zeer verwarde tijden nu een halve eeuw later. Ze blijken Kardinaal Ciappi's getuigenis te bevestigen dat een deel van het Fatima-geheim van Onze Lieve Vrouwe de schokkende voorspelling inhoudt dat de grote geloofsafval in de boezem van de Kerk 'aan de top' zou beginnen.

Ons eerste gesprek was in juni 1965. We waren in het geboortehuis van mijn man in Florence waar ik ook mijn eerste 'sabbatical year' had. Mijn man had een priester uitgenodigd, een zekere Msgr. Mario Boehm, die we kort na zijn bekering in Rome hadden ontmoet, en die jarenlang een van de belangrijke redacteurs van de L'Osservatore Romano was geweest. De kwestie van Fatima kwam ter sprake. Mijn man stelde de vraag: "Waarom is het derde geheim van Fatima niet geopenbaard? Want de Heilige Maagd had gezegd dat het in 1960 aan de gelovigen bekend moest worden gemaakt." Don Mario: "Het werd niet geopenbaard wegens zijn inhoud." Mijn man: "Wat was daar zo beangstigend aan?" Msgr. Boehm - als goed getrainde Italiaan - liet in het midden of hij het gelezen had, maar liet doorschemeren dat de inhoud beangstigend was: "...een infiltratie van de Kerk tot in de hoogste top". We waren onthutst, maar het bevestigde de angst van mijn man dat de interpretatie van Vaticanum II de Kerk aan verschrikkelijke gevaren ging blootstellen. Deze angst bleek helaas goed gefundeerd.

Mijn tweede gesprek was met Bella Dodd, wat ik reeds eerder heb verteld. We ontmoetten elkaar in de herfst van 1965 toen zij ons hier in New Rochelle (New York State) bezocht, waar ik nog altijd woon, wellicht was het in '66 of '67. Ze was al een vurig communist toen zij aan het Hunter College studeerde - een communistische broeihaard. [Daarom werd ik daar systematisch vervolgd zoals ik in mijn "Memoires van een gelukkige mislukking" schreef.] Bella heeft het zaad van haar diabolische filosofie onder haar medestudenten gezaaid, maar zij is onder de hoede van Aartsbisschop Fulton Sheen in 1952 tot het geloof gekomen.

Ik breng hier graag het gesprek tussen haar en mijn man in herinnering: DvH: "Ik vrees dat de Kerk geïnfiltreerd is." Bella: "U vreest mijn waarde professor; ik weet het! Toen ik een vurig communist was, had ik veel contact met vier kardinalen die in het Vaticaan voor ons werkten; en ze zijn daar nog altijd heel actief." DvH: "Wie zijn dat? Mijn neef Dieter Sattler is een Duitser die bij de Heilige Stoel is gedetacheerd." Maar Bella, die onder de geestelijke leiding van Aartsbisschop Sheen stond, weigerde daar op in te gaan.

De enige oplossing nu is het gebed in de vaste overtuiging dat de poorten der hel niet zullen zegevieren. St Mattheüs heeft ons gewaarschuwd, hfst. 24.

In vurig gebed verenigd.

Met gevoelens van de meeste hoogachting in Christus

De inhoud van de veronderstelde vierde enveloppe zou dus gaan over de afval binnen de Kerk, van met name haar hoogwaardigheidsbekleders, en ook over de straf die God op aarde zal laten neerkomen, tot zelfs in boezem van het instituut zelf, indien men zich niet bekeert. (2) Wat het eerste betreft, is er geen ‘geheim’ meer nodig, want dat is nu duidelijk zichtbaar. En wat het tweede punt betreft is dat een logisch gevolg van het eerste. Ik citeer nu Dr. Alice von Hildebrand over de komende geloofsafval binnen de Kerk:

«« Kardinaal Luigi Ciappi (1909-1996), die de persoonlijk adviseur was van vijf pausen, deed een schokkende bekentenis over het deel van het fatimageheim dat het Vaticaan nooit heeft vrijgegeven – en waar blijkbaar naar verwezen wordt met het geheimzinnige woord ‘etc.’ in het gepubliceerde deel van de boodschap van OLV. Zijne eminentie, een der weinigen die het volledige geheim heeft gezien, schreef in in 1995 een brief aan Professor Baumgartner van Salzburg: *“In het Derde Geheim wordt o.a. voorspeld dat de grote geloofsafval in de Kerk aan de top begint.”* »» (OnePeterFive.com, 12-5 2016: “Von Hildebrand sheds New Light on Fatima”)

Nog steeds gaan er tegenstrijdige berichten rond over de inhoud van het Derde Geheim. Bij de publicatie van “De Boodschap van Fatima” door de Congregatie voor de Geloofsleer op 26 juni 2000 werden fotokopieën overlegd van de handgeschreven tekst van Lucia zelf. Nota bene vier handgeschreven pagina’s, wat niet overeen schijnt te komen met eerdere getuigenissen. Want het oorspronkelijke geheim was veel korter. (3) Nadien heeft zij (de Lucia van toen) bevestigd dat de gepubliceerde tekst de enige en volledige is. Niemand twijfelde eraan dat het geopenbaarde Derde Geheim de tekst van Zuster Lucia was. Er zou echter nog een vierde geheim bestaan. De journalist Antonio Socci heeft in 2006 een boek gepubliceerd “Il Quarto Segreto di Fatima” (Het Vierde Geheim van Fatima) met citaten van mensen die meestal als betrouwbaar worden gezien, met name van Kardinaal Capovilla, de persoonlijke secretaris destijds van Paus Johannes XXIII. (4) Ondergetekende acht dit boek belangrijk genoeg om u daarvan in kennis te stellen, alhoewel in principe zou mogen worden verwacht dat met het officiële standpunt de zaak is afgerond. Er spelen echter vreemde dingen af. De journalist Pierre Jovanovic schrijft in de openingszin van zijn “Notre-Dame de l’Apocalypse ou le Troisième Secret de Fatima” (Onze Vrouwe van de Apocalyps of het Derde Geheim van Fatima), dat in 2008 verscheen, dat Kardinaal Ottaviani in 1967 zou hebben gezegd: *“Het ‘Geheim van Fatima’ moet in de meest verborgen en diepste plaats worden begraven, het donkerste en meest ontoegankelijke ter wereld.”*

2 – De Boodschap zelf

Het Derde Geheim, zoals in 2000 gepubliceerd, ging volgens het commentaar van Kardinaal Ratzinger, de latere Paus Benedictus XVI, niet over het einde van de wereld, zoals men altijd dacht. Hij liet weten dat het in allegorische beelden de totale mensheid en de Kerk van de afgelopen eeuw weergeeft (de 20^e), verzinnebeeld door de grote stad die voor de helft is verwoest, en dat het ook de bekende oproep bevat van *“boete, boete, boete”*. Men kan zich gevoeglijk afvragen na lezing van Ingo Dollingers commentaar uit 2016, dat straks aan bod komt, of Ratzinger onder druk der omstandigheden wel de gehele waarheid heeft durven vertellen. In het Vaticaan woedde kennelijk een vreselijke strijd.

Het tweede geheim, reeds bij eerdere gelegenheid vrijgegeven, zegt ondermeer:

«« Als ze niet naar mijn boodschap luisteren zullen grote dwaalleringen over de wereld worden verspreid die oorlogen en kerkvervolgingen veroorzaken; de goeden zullen gemarteld worden; de Heilige Vader zal veel te lijden hebben; een aantal naties zal worden vernietigd; **tenslotte zal mijn Onbevlekt Hart zegevieren.** »»

Dit is het derde deel van het geheim, zijnde de officiële versie van 26 juni 2000, waarvan werd gezegd dat die op 13 juli 1917 in de Cova da Iria van Fatima werd geopenbaard:

«« Ik (Zuster Lucia) schrijf dit op uit gehoorzaamheid tegenover U, mijn God, die mij dit opdraagt via de bisschop van Leiria en uit gehoorzaamheid tegenover uw en mijn allerheiligste Moeder. Na de twee delen die ik reeds heb uitgelegd, zagen wij links van Onze Lieve Vrouw en iets hoger een engel die een vurig zwaard in de linkerhand hield; vonken vlogen eraf en vlammen sloegen eruit als zouden die de wereld in brand moeten steken; maar de vlammen doofden uit zodra zij met de bundels licht in aanraking kwamen die Onze Lieve Vrouw vanuit haar rechterhand op de vlammen liet uitstralen: de engel, die met de rechterhand naar de aarde wees, riep met luider stem: **Boete, boete, boete!** En wij zagen in een buitengewoon licht, dat God is: - iets wat eruit ziet als mensen in een spiegel als zij daar langs lopen - een in het wit geklede bisschop - wij dachten dat het de Heilige Vader was - allerlei andere bisschoppen, priesters, broeders en zusters die een steile berg beklimmen, waar zich op de top een groot kruis bevond uit ruwe stammen gemaakt als van kurkeiken schors. Alvorens daar aan te komen, ging de Heilige Vader door een grote stad, die voor de helft was verwoest; half bevend en met wankele tred, door smart en zorg te neergeslagen, bad hij voor de zielen van de lijken, die hij op zijn weg tegen kwam. Bovenop de berg gearriveerd, knielde hij neer aan de voet van het grote kruis. Daar werd hij door een groep soldaten, die met vuurwapens en met pijlen op hem schoten, gedood. Precies zo stierven een voor een de bisschoppen, priesters, broeders en zusters en ook verschillende leken, mannen en vrouwen, van verschillende rangen en standen. Onder de beide armen van het kruis stonden twee engelen, ieder met een kristallen schenkan in de hand. Daarin verzamelden zij het bloed van de martelaren en besprenkelden daarmee de zielen die op weg waren naar God. »»

Lúcia Santos (het grootste meisje) met haar neef en nicht Jacintha en Francisco Marto

Deze boodschap was, zoals verkondigd, voor de twintigste eeuw bestemd, maar dat het nu zijn betekenis zou hebben verloren komt volstrekt ongeloofwaardig over. Zuster Lucia heeft lang getwijfeld of ze de beschrijving van dit visioen aan het papier zou toevertrouwen. Tenslotte heeft ze dat in opdracht van haar bisschop in 1941 gedaan. Aanvankelijk de eerste twee boodschappen. Drie jaar later ook het bovenstaande. Het was haar door de Heilige Maagd opgedragen de gehele boodschap tot 1960 verzegeld te houden. Volgens ondergetekende is het Derde Geheim, of zo u wilt het 'Vierde' – of '3bis', toch wel iets anders, overeenkomend met wat die Franse priester 'hoorde'. (5) Dat het bovenstaande niet het volledige geheim is gaf Ratzinger openlijk toe aan Professor Ingo Dollinger, een bevriende Duitse priester. Dollinger, inmiddels oud geworden, onthulde deze persoonlijke conversatie op 15 mei 2016, op het hoogfeest van Pinksteren:

«« Niet lang nadat het Derde Geheim van Fatima in juni 2000 werd gepubliceerd door de Congregatie van de Geloofsleer, vertelde Kardinaal Joseph Ratzinger aan mij tijdens een persoonlijke onderhoud dat er nog steeds een deel van het Derde Geheim is dat ze nog niet gepubliceerd hebben! “*Er is meer dan wat we hebben*

gepubliceerd”, zei Ratzinger. Hij vertelde mij ook dat het gepubliceerde deel van het geheim authentiek is en dat het ongepubliceerde deel van het geheim sprak van een *“slecht concilie en een slechte mis”*, wat zich in de nabije toekomst zou gaan verwezenlijken [zoals toen in 1917 voorspeld]. »» (OnePeterFive.com, 15 mei 2016 “Cardinal Ratzinger: We have not published the whole Third Secret of Fatima” door Alice von Hildebrand)

Wij zijn nu een nieuwe eeuw binnengetreden, de 21^e, die in veel opzichten op de vorige lijkt, alleen erger. We zien een kerkafval die zijn weerga niet kent. Een samenvatting van allerlei andere visioenen en openbaringen, die tot ons zijn gekomen, kan als volgt zijn: Op een gegeven moment, nu niet veraf, nadat de Heer tekenen van zijn almacht heeft gegeven en elk mens afzonderlijk voor een duidelijke keus heeft gesteld, zal niemand meer een excuus hebben voor zijn afwijzing van God. Zij die in Hem geloven en Hem willen volgen, zullen overleven en in hun geloof bevestigd worden. De rampen die God laat neerkomen, zullen gedreven zijn door ontferming, omdat een nieuw begin en uitredding voor ogen staan, volgens Maria’s woord: *“Uiteindelijk zal mijn Onbevlekt Hart zegevieren”*. Gods geduld lijkt onuitputtelijk. Zijn oproep tot bekering blijft weerklinken. Maar wie luistert? Pas als het kwade het goede dreigt te verslinden is de zandloper leeg en wordt het eindtijdsce­nario in werking gesteld. Maar zal de leeuw springen zonder te brullen? God kondigt aan wat Hij doen zal. Hij laat ons niet in het ongewisse.

Voor een aanvulling op de Fatima-boodschap kunnen we bij Don Gobbi terecht, waarbij we ons beperken tot de tekst van 19 december 1973, door de H. Maagd ingegeven:

«« Vreugde en troost zullen er zijn voor alle goedwillenden op aarde; barmhartigheid en redding voor een groot aantal van mijn verdwaalde kinderen; strenge en definitieve veroordeling van Satan en zijn talrijke acolieten. Op het ogenblik zelf dat Satan als heer en meester van de wereld zijn troon bestijgt en zich reeds de zekere overwinnaar voelt, zal Ikzelf hem de buit uit handen slaan. Als bij toverslag zal hij met lege handen staan en uiteindelijk zal de overwinning alleen aan mijn Zoon en Mij toebehoren: dat zal de triomf van mijn Onbevlekt Hart zijn in de wereld. »» (6)

3 – De toewijding van Rusland eind maart 1984, was die geldig?

Sol de Fatima is een Spaans devotieel tijdschrift dat zich bezighoudt met de boodschap van Onze Vrouwe van Fatima. Het veroorzaakte veel ophef toen het septem­ber­nummer van 1985 beweerde dat Zuster Lucia had verteld dat het Vaticaan niet had voldaan aan het verzoek van de Maagd om Rusland aan haar Onbevlekt Hart toe te wijden omdat dit land tijdens de ceremonie niet uitdrukkelijk werd vermeld. Zij zei ook dat *“veel bisschoppen er geen belang aan hechtten.”* Veel is een betrekkelijk begrip. Het is de vraag in hoeverre waarde moet worden gehecht aan het bericht dat slechts 40% van de bisschoppen deelnam. We mogen ervan uitgaan dat bisschoppen die niet tot de perverse secte behoorden en hun ambt serieus namen, maar niet in staat waren hun participatie publiekelijk mee te delen (ook bisschoppen ondervinden tegenstand vanuit hun naaste omgeving of het politiek regiem), tóch in de beslotenheid van hun residentie hebben geparticipeerd. De door Sol de Fatima verkondigde afwijzing is, zoals we nog zullen zien, in kennelijke tegen­praak met de gebeurtenissen naderhand. Trouwens, op de dag zelf van de toewijding kreeg Don Gobbi de bevestiging van de Heilige Maagd dat deze aanvaard was. (7)

Na de mislukte moordaanslag op de Paus in 1981 schijnt hij, volgens zijn verpleegster in het ziekenhuis waar hij lag, te hebben gezegd dat Onze Vrouwe van Fatima zijn leven had gered. Omdat hij Fatima niet in detail had bestudeerd, gebruikte hij zijn tijd in het ziekenhuis om ieder boek over het onderwerp te lezen waar hij de hand op kon leggen. (8) Het volgend jaar op de verjaardag van de moordaanslag bracht de Heilige Vader een bezoek aan Fatima en wijdde de moderne wereld toe aan het Onbevlekt Hart van Maria, ons aller

moeder. Nadat dit was geschied, werd echter duidelijk dat een aantal bisschoppen in de wereld niet op tijd op de hoogte was gebracht en twijfels ontstonden over de geldigheid van de daad. De toewijding zou niet de condities van collegialiteit hebben vervuld zoals de Maagd Maria in Fatima had verzocht, wat inhield dat de Paus in vereniging met alle bisschoppen van de wereld Rusland aan haar Onbevlekt Hart moest toewijden. Lucia, die toen nog in het Carmelietenklooster in Coimbra verbleef, liet dit aan de apostolische Nuntius in Portugal weten. Vervolgens stuurde de Paus zijn staatssecretaris naar Coimbra, die zes uur lang met haar besprak hoe de toewijding moest worden gedaan. (9)

Waarom zou de toewijding van 1984 verkeerd zijn geweest terwijl de Paus vastbesloten was het correct te doen? Deze keer werden ruim van tevoren brieven gestuurd aan alle bisschoppen ter wereld, waaronder de Russisch Orthodoxe, met het verzoek de paus in zijn actie te steunen. Op het feest van Maria Boodschap, op 25 maart 1984, heeft Johannes Paulus II plichtsgetrouw de akte van toewijding hernieuwd in en bij de Sint Pietersbasiliek te Rome, staande voor het Mariabeeld dat van de verschijningsplaats in Fatima speciaal voor deze gelegenheid daar naartoe was gebracht. (zie app. 2) Dit gebeurde honderd jaar na het visioen van Paus Leo XIII toen hij ‘hoorde’ dat Satan honderd jaar kreeg om te proberen de Kerk te vernietigen, waarvan de begindatum wellicht op 20 augustus 1914 ligt, de dag van het overlijden van de heilige Paus Pius X. (10)

In 1992, dus ruim acht jaar later, vond het “Twee Uur met Zuster Lucia – interview” plaats, hetwelk als volgt verliep. Kardinaal Antonius Padiyare van Ermaculam, India, bevond zich in Fatima voor een conferentie. Hij besloot toen Zuster Lucia te bezoeken. Omdat hij geen Portugees sprak liet hij zich door Carlos Evaristo vergezellen die vloeiend Portugees en Engels sprak. Evaristo had intensief samengewerkt met Pater Nicholas Gruner in Canada, de hoofdredacteur van The Fatima Crusader (De Fatima Kruisvaarder), en was dus uitstekend op de hoogte van de ontwikkelingen rondom Fatima. Tevens aanwezig bij deze ontmoeting, die op 11 oktober plaatsvond, waren Bisschop Rancis Michaelappa van Mysore, India, Pater Francisco V. Pacheco van Fort Ce, Brazilië, en er was ook de moeder-overste. Het volgende verslag werd van deze ontmoeting gemaakt:

«« Na uitgebreide vriendschappelijke begroetingen en plechtstatigheden vroeg de Kardinaal of de toewijding correct was gedaan. Lucia: “Ja, Ja, Ja.” (Met zachte en bevestigende stem, wat erop scheen te wijzen dat zij deze vraag verwachtte.) *De toewijding werd reeds gedeeltelijk voldaan. Paus Pius XII deed het in 1942, op 31 oktober (...) maar de vereniging met alle bisschoppen in de wereld ontbrak, en die eenheid wist Paus Johannes Paulus II eindelijk in 1984 te bereiken.*” (11) Telkens opnieuw herhaalde zij dat de toewijding was gedaan. Evaristo: “Maar moest Rusland niet apart worden vermeld en had Onze Vrouwe dat niet aangegeven?” Lucia: “De Paus doelde op Rusland toen hij in 1984 in de toewijdingstekst van ‘Dat volk’ sprak.” Telkens opnieuw herhaalde zij dit op nieuwe vragen over hetzelfde onderwerp waarin het woord Rusland viel. Evaristo: “Heeft de bekering van Rusland dan plaatsgevonden?” Lucia: “Ja; het nieuws spreekt voor zichzelf.” Evaristo: “Maar wordt de bekering van Rusland niet uitgelegd als de bekering van het Russisch volk tot het Katholicisme?” (12) Lucia: “Dat heeft Onze Vrouwe nooit gezegd. Er zijn veel foutieve interpretaties in omloop. Feit is dat de communistisch-atheïstische macht het volk in hun geloofspraktijk dwarsboomde. Mensen kunnen nu een persoonlijke keus maken om te blijven zoals ze zijn, of zich bekeren. Dit mogen ze nu vrij doen, en veel bekerings vinden in feite plaats. En die man in Rusland was onbewust Gods instrument in de bekering...” Evaristo: “Die man? Gorbatsjov?” Lucia: “Ja; en toen hij de Heilige Vader in Rome bezocht, knielde hij aan zijn voeten en vroeg vergiffenis voor alle wandaden die hij tijdens zijn leven had begaan.” »»

Paus Pius XII publiceerde op 7 juli 1952 de apostolische brief “Sacro Vergente Anno” waarin hij stelde: “Net als enkele jaren geleden toen Wij het hele mensenras aan het On-

bevekt Hart van de Maag Maria toewijdden, de Moeder Gods, wijden Wij heden en vertrouwen Wij op de meest speciale wijze alle volkeren van Rusland toe aan dit Onbevlekt Hart." Hieruit volgt dat Zuster Lucia 1952 had moeten noemen in plaats van 1942. Alhoewel de Toewijding toen niet aan alle voorwaarden voldeed, mogen we aannemen dat de val van Polen, dat in 1956 met een liberaler regiem startte, daar niet los van stond. De solidariteitsbeweging in Polen (vanaf 1980) heeft tot op zekere hoogte meegeholpen aan de daaropvolgende ineenstorting van het communisme over geheel Oost-Europa.

Hoe het Sint Michaëlsgebed ontstond

Op de dag af 33 jaar voordat het zonnewonder in Fatima plaatsvond, d.w.z. op 13 oktober 1884, had Paus Leo XIII een opmerkelijke ervaring. Toen de bejaarde pontifex de misviering in zijn privékapel van het Vaticaan had beëindigd, waar enkele kardinalen en personeelsleden van het Vaticaan bij aanwezig waren, stopte hij ineens aan de voet van het altaar. Hij stond daar ongeveer tien minuten als in trance en met een aswit gelaat. Hij ging vervolgens direct naar zijn kantoor waar hij het St Michaëlsgebed samenstelde, wat in 1886 in het Vaticaanse gebedenboek, de *Raccolta*, werd gepubliceerd. ¶ Een kortere versie werd ook gemaakt en Paus Leo beval dat dit overal na iedere gewone mis moest gebeden worden: *"Heilige Aartsengel Michaël, verdedig ons in de strijd; wees onze bescherming tegen de boosheid en de listen van de duivel. Wij smeken u ootmoedig dat God hem Zijn macht doe gevoelen. En gij, vorst van de hemelse legerscharen, drijf Satan en de andere boze geesten, die tot verderf van de zielen over de wereld rondgaan, door de goddelijke kracht in de hel terug."* In 1930 voegde Paus Pius XI hier de voorbede aan toe voor de rust en vrijheid van geloof in Rusland. Deze altaargebeden werden in 1962 plotseling en zonder opgaaf van reden door paus Paulus VI bij het decreet "Inter Eecumenici" van 24 september 1964 geschrapt. Alhoewel niet meer na afloop van de mis gebeden, vraag ik u dit krachtige gebed niet te verwaarlozen opdat bijstand wordt bekomen in het titanisch gevecht tegen de machten der duisternis.

u ootmoedig dat God hem Zijn macht doe gevoelen. En gij, vorst van de hemelse legerscharen, drijf Satan en de andere boze geesten, die tot verderf van de zielen over de wereld rondgaan, door de goddelijke kracht in de hel terug." In 1930 voegde Paus Pius XI hier de voorbede aan toe voor de rust en vrijheid van geloof in Rusland. Deze altaargebeden werden in 1962 plotseling en zonder opgaaf van reden door paus Paulus VI bij het decreet "Inter Eecumenici" van 24 september 1964 geschrapt. Alhoewel niet meer na afloop van de mis gebeden, vraag ik u dit krachtige gebed niet te verwaarlozen opdat bijstand wordt bekomen in het titanisch gevecht tegen de machten der duisternis.

Niettemin refereerde Paus Johannes Paulus II hiernaar in zijn Regina Coeli toespraak van 24 april 1994: *"Moge het gebed ons sterken in de geestelijke strijd waarover de brief aan de Efeziërs spreekt: 'Zoek uw kracht in de Heer en in de kracht van Zijn macht.' (Ef. 6:10) Het Boek Openbaring wijst op dezelfde strijd, waarbij voor onze ogen de aartsengel Michaël wordt opgevoerd. (Op. 12:7)"*

Leo XIII verklaarde later dat hij tijdens zijn openbaring Satan hoorde spreken: *"Ik zou uw Kerk kunnen vernietigen indien ik tijd had en meer macht kreeg over hen die zich in mijn dienst stellen."* En hij hoorde Christus antwoorden: *"Je krijgt de macht, je krijgt de tijd: honderd jaar."* (zie ook noot 9) »»

¶ Van deze geschiedenis zijn verschillende versies in omloop. De hier gebruikte versie komt overeen met de communicatie van de Maagd Maria aan Mirjana, een zienster van Medjugorje, wat op verzoek van de Maagd in een brief van 2 december 1983 aan de Paus werd meegedeeld door Pater Tomislav Vlašić, die toen de geestelijk leider was van de zieners.

Er was wel een toewijdingsplechtigheid in 1942, maar niet van Rusland. Toen Pius XII ervan overtuigd was geraakt dat geen menselijke poging de oorlog zou kunnen beëindigen, besloot hij de gehele mensheid aan het Onbevlekt Hart van Maria toe te wijden. De proclamatie was op 31 oktober 1942, ruim 25 jaar na het zonnewonder. (13) Eenzelfde proclamatie vond nog eens plaats op 8 december op het feest van Maria Onbevleete Ontvangenis. De datum in het midden van deze periode doorsnijdt de oorlogsgeschiedenis in

twee. Tot op 19 november, toen de Russen met Operatie Uranus hun tegenoffensief in Stalingrad begonnen, behaalde Hitler overwinning op overwinning en nadien worstelde hij voortdurend met tegenslagen tot aan het moment van zijn definitieve val.

De eindtijdprofetes ‘Maria van de Goddelijke Barmhartigheid’ kreeg deze woorden van Jezus op 26 november 2010, wat haar 20^e boodschap was. Deze nu volgende boodschap is schijnbaar in tegenspraak met het voorgaande, maar dat is slechts schijn als je weet dat het iets anders is om Rusland toe te wijden door een daad van het Vaticaan en de aanvaarding daarvan door de Russische leiders:

«« Bid nu dat Rusland eindelijk tot inkeer zal komen en zich eindelijk zal laten toewijden in de naam van Mijn Gezegende Moeder. Bid, bid, bid dat dit plaatvindt. Want het zal door het gebed zijn dat deze grote verrichting wordt mogelijk gemaakt. Als dit gebeurt, zullen miljoenen gered worden. Want het gevaar is aanwezig dat de communistische machten met de slang omhoog komen en zich samen zullen verenigen, hetgeen jullie, Mijn kinderen, machteloos maakt.

Jullie Geliefde Redder Jezus. »»

4 – Het nieuws spreekt voor zichzelf

Wat gebeurde er na de toewijding op 25 maart 1984? Welnu, twee maanden later vond een ramp plaats op de Severomorsk marinebasis in Moermansk. Op 13 mei, het feest van Fatima – andere bronnen spreken ten onrechte van 17 mei – vond een enorme serie explosies plaats die de aanvalscapaciteit van de Soviet Unie voor zes maanden platlegde. Over deze ramp heerste in de Soviet Unie een totale mediastilte. (14) Op 13 december vond opnieuw een ramp plaats: een giga-explosie in Siberië verwoestte Ruslands grootste amunitiebasis. (15) Op 19 december stierf Dmitriy Ustinov, de minister van defensie en maarschalk van de Soviet Unie. Drie dagen later stierf zijn opvolger maarschalk Sodolov. Dat alles binnen negen maanden. In maart 1985 stierf Konstantin Chernenko, de Algemeen Secretaris van het Centrale Comité van de communistische partij. (16) Hij werd door Mikhail Gorbatsjov opgevolgd, vanaf toen de machtigste in de Soviet Unie. In 1986 introduceerde Gorbatsjov de ‘perestroika’ (herstructurering), en in de daaropvolgende jaren ‘glasnost’ (openheid en transparantie) en ‘demokratizatsiya’ (democratisering) in combinatie met ‘uskoreniye’ (‘versnelde’ economische ontwikkeling), wat de ineenstorting veroorzaakte van de oude totalitaire staat.

In november ’89 viel de Berlijnse Muur en toen ook bezocht Gorbatsjov de Paus in het Vaticaan. Warren Carroll legt in zijn monumentale boek uit 1995 uit hoe de satellietlanden aan het communistisch bewind ontsnapten. Uit zijn “De Opkomst en Val van de Communistische Revolutie”, wordt uitgebreid geciteerd in de appendix. Ziehier:

«« Ondanks dat de verandering in de communistische wereld tijdens de laatste vier maanden van 1989 een kritisch niveau bereikte, waren de meeste waarnemers ervan overtuigd dat er op korte termijn waarschijnlijk geen fundamentele wijziging zou plaatsvinden in de status van communistisch Oost Duitsland. De gangbare wijsheid hield in dat de Soviet Unie, zelfs onder Gorbatsjov, het zich niet wilde en kon permitteren om dit grote deel van hun bevolking en territorium te laten gaan, die tijdens de twee wereldoorlogen bij hun opperste vijand hadden behoord, en dat het dus zeker nooit de hereniging van Duitsland zou toestaan. De baas van Oost Duitsland, Erich Honecker, was de hardste communistisch leider ten westen van China. (...) De voorbije achttien jaar had hij dit kunstmatige land met ijzeren hand bestuurd. Hij had de Berlijnse Muur helpen bouwen en had herhaaldelijk opdracht gegeven ‘schiet om te doden’ op wie daarlangs probeerde te komen, hetzij boven- of onderlangs. Dat kostte het leven van tweehonderd mannen en vrouwen tijdens wanhopige pogingen om zijn tirannie te ontvluchten. In Honeckers hoofdstad was

de Berlijnse Muur een onheilspellend teken dat eraan herinnerde dat reizen naar het Westen verboden was met uitzondering van de luttele uitverkorenen in Oost Duitsland. Maar reizen naar de 'broederlijke socialistische landen' was geoorloofd. Het probleem voor Honecker was dat tegen einde zomer 1989 twee van deze landen – Polen en Hongarije – ophielden broederlijk socialist te zijn. Vooral Hongarije was een gewilde vakantieplaats voor Oostduitsers die over voldoende middelen beschikten om te reizen. Hongarije onderhield een open grens met Oostenrijk en daarachter lag West Duitsland. Tegen augustus werd de West-Duitse ambassade in Boedapest, [Hongarije] door mensen belegerd die in West Duitsland wilden worden toegelaten en documenten vroegen waarmee ze legaal Hongarije konden verlaten. Op 11 september maakte de Hongaarse overheid, moegestreden van dit buitenlands probleem terwijl ze hun eigen kritieke problemen het hoofd moesten bieden, aan de buitenwereld bekend dat alle Oostduitsers die op dat moment in Hongarije verbleven en dat ook in de toekomst wilden doen, onbelemmerd de Oostenrijkse grens mochten passeren. En de vloed naar buiten begon aan te zwellen. »» (pp. 736-37)

Reizen van achter het IJzeren Gordijn naar het Westen was tijdens de sovietperiode strict verboden, behalve onder stringente bepalingen, maar reizen naar andere communistische landen was tamelijk eenvoudig gemaakt. Toen Polen en Hongarije eenmaal het juk had afgeworpen was het hek van de dam. (Zie de appendix voor een gedetailleerd verslag over hoe de satellietlanden het juk hebben afgeworpen.)

Op 13 mei het volgend jaar, dus in 1990, op het feest van Fatima, werd vrijheid van godsdienst in Rusland wettelijk toegestaan. En op 13 oktober, op het feest van het wonder van Fatima, kreeg Gorbatsjov de Nobelprijs voor de vrede. Twee maanden later ging hij voor de tweede maal naar Paus Johannes Paulus II. In 1991 werden diplomatieke relaties met het Vaticaan aangeknoopt en kerken met de Latijnse ritus mochten weer functioneren.

Op 13 mei 1991 ging de Paus naar Fatima om Onze Vrouwe te bedanken voor alle landen die waren bevrijd, voor het redden van zijn leven, en voor het eind van de communistische dreiging in de wereld. Maar op 19 augustus werd een coup d'état gepleegd door de hardliners van het oude regiem, die Gorbatsjovs gematigde politiek trachten te keren. Ze kozen de verkeerde dag uit, want het was de 74e verjaardag van de augustus-verschijning in Fatima, de dag waarop de kinderen aan wie de Heilige Maagd verscheen door burgemeester en Vrijmetselaar Aljustrel onder valse voorwendsels waren ontvoerd om ze onder extreme druk 'de waarheid' te laten vertellen, een poging die op niets uitliep; hun oorspronkelijke verhaal bleef gehandhaafd. Drie dagen later wordt Gorbatsjov in zijn ambt hersteld. Dat was op het feest van Maria Koningin. Twee maanden later, weer op 13 oktober, gingen de eerste pelgrims van Rusland naar Fatima. Het werd door 150 televisiestations en 350 radiostations in Rusland uitgezonden en op 7 november opnieuw uitgezonden. De 8^e december luidt het begin in van de Russische Federatie (het Gemenebest van Onafhankelijke Staten) en het eind van de USSR. Twaalf dagen later ontmoet Yeltsin de Paus in Rome. En op Kerstdag werd de communistische vlag neergestreken. Gorbatsjov trad af en zond een brief naar Paus Johannes Paulus II waarin hij aankondigde dat de 15 republieken van het oude communistische regiem waren bevrijd. Nadat de Soviet Unie op 25 december 1991 was ontbonden, verklaarde de Russische Federatie dat zij de rechtmatige opvolger was van de Sovietstaat. Vanaf dat moment distantieerde het Russisch buitenlands beleid zich van het Marxistisch-Leninistisch model, en Westerse hulp werd gezocht voor de invoering van kapitalistische hervormingen.

Het tijdperk van de kerkvervolging in Rusland en al zijn satellieten, het tijdperk van de goelag, de georkestreerde hongersnoden, het martelaarschap van priesters (Monsignor Constantine Budkiewicz was de eerste Soviet-martelaar, op Paasnacht 1923 geëxecuteerd), de teloorgang van de door de Soviet Unie geannexeerde kleine natiestaten, de

openlijke en heftige vervolging van de Kerk, dit alles was aan zijn eind gekomen dankzij de opheffing van de Soviet Unie en de bevrijding van zijn satellietlanden. Het eind van de kerkvervolging in Rusland en onafhankelijkheid van zijn satellieten vertegenwoordigde een glorieuze overwinning van het Onbevlekt Hart van Maria over het Satanisch regiem. Gorbatsjov trad als president van de USSR af zonder vervangen te worden; op diezelfde dag erkenden de Verenigde Staten de republieken van de toenmalige USSR als onafhankelijke naties. Warren Carroll beschrijft deze gebeurtenis aan het eind van zijn magistrale boek "De Opkomst en Val van de Communistische Revolutie" :

«« Op 25 december trad Gorbatsjov formeel af van het nu opgeheven ambt van president van de Soviet Unie, wat in het Kremlin de dag was van de officiële overdracht van alle macht van de Soviet Unie naar de Russische federatie, wat door een plechtige vlaggenceremonie in de vroege avond werd bekroond. De overdracht vond plaats om vijf over half acht. Het was de voedingsbodem voor de droom van een enkeling die zich voorstelde hoe zo iets op een of andere ver weg gelegen en glorieuze dag zou plaatsvinden, maar het nooit zo vroeg had verwacht. De in het duisternis beschenen rode vlag met hamer en sikkel wapperde en kraakte in de arctische wind. Vier en zeventig jaar lang had het boven het Kremlin gehangen, een levendig en verschrikkelijk symbool van de alomvattende revolutie waarvan het Kremlin het hoofdkwartier was. Nu was zijn laatste dag gekomen. De wereld keek toe op het televisiescherm. De camera's stonden op scherp. De driekleur van pre-revolutionair Rusland lag klaar om gehesen te worden. Toen onder de sterrenhemel van een stralende Kerstnacht de bloedige banier van de door mensen gefabriceerde apocalyps op de vlaggemast van het Kremlin fladderend omlaag gleed, vormde dat de genadeslag voor de Communistische Revolutie hier in het Westen. »»

In Fatima heeft de engel de kinderen het volgende gebed geleerd

Allerheiligste Drievuldigheid, Vader, Zoon en Heilige Geest, ik aanbid U eerbiedig en ik offer U op het zeer kostbare Lichaam en Bloed, de Ziel en de Godheid van Onze Heer Jezus Christus tegenwoordig in all tabernakels van de wereld, om eerherstel te brengen voor alle smaad waarmee Hij beledigd wordt. Door de oneindige verdiensten van Zijn Heilig Hart en op voorspraak van het Onbevlekt Hart van Maria vraag ik U om de bekering van de arme zondaars.

5 – Het Fuentes interview

Zuster Lucia gaf op 26 december 1957 haar befaamde interview met Pater Augustino Fuentes, de postulator in het heiligmakingsproces van Jacintha en Francisco. Dat zijn de twee andere kinderen van Fatima die toen reeds waren overleden. Zij zei in dit interview dat we in de 'laatste dagen' leven en dat straffen op de wereld zullen neerkomen. *"Pater, vertel ze dat de allerheilige Maagd aan mijn neef en nicht Francisco en Jacintha, alsook mijzelf, heeft gezegd dat vele naties van de aardbodem zullen verdwijnen. (...) Rusland zal de door God verkozen gesel zijn om de wereld te straffen indien wij niet eerst de bekering van dat arme land verkrijgen. (...) De duivel weet dat de religieuzen en priesters, die niet trouw zijn aan hun mooie roeping, veel zielen naar de hel leiden. De duivel wil de gewijde zielen in zijn macht hebben; hij probeert ze te verderven om de anderen in slaap te sussen en naar de uiteindelijke onberouwelijkheid te brengen."* Zuster Lucia zei ook dat we niet op de oproep van de kerkinstanties moeten wachten om boete te doen. Elkeen kan nu reeds het zijne doen. Een belangrijke boodschap, die het voorgaande onderstreept, volgde begin 2012 toen de eindtijdprofeet 'Maria van de Goddelijke Barmhartigheid' deze woorden van Jezus kreeg:

«« Iedere ware visionair(e) van Mij en mijn Gezegende Moeder werd in het begin genegeerd en door mijn Kerk met minachting bejegend. Mijn dochter, zelfs het

laatste geheim van Fatima werd niet aan de wereld gegeven omdat het de waarheid naar voren bracht van de infiltratie in het Vaticaan van Satans kwade sekte. Het laatste deel van het geheim is niet naar buiten gekomen om de doortrapte sekte te beschermen die sedert de verschijning van mijn Moeder bij de heilige plaats van Fatima, het Vaticaan in groten getale is binnengedrongen. Mijn dochter Lucia werd door de machten, die een deel van het Vaticaan in hun greep hebben, het zwijgen opgelegd, waarover mijn arme geliefde pausen weinig te zeggen hebben. Zie hoe ze niet alleen de waarheid van mijn leer hebben verdraaid, maar ook nieuwe manieren van Katholieke eredienst hebben ingevoerd, die voor Mij en mijn Eeuwige Vader beledigend zijn. De Katholieke Kerk is de enige ware kerk en vormt als zodanig het belangrijkste doelwit van Satan en zijn doortrapte sekte. »» (26 jan. 2012)

Anderhalf jaar na het Fuentes interview bracht het diocees van Coimbra, dat onder leiding stond van Bisschop Ernesto Sena de Oliveira (1948-67), een sensationele verklaring naar buiten waarin stond dat Pater Fuentes in feite alle verklaringen had verzonnen die aan Lucia werden toegeschreven en niet specifiek van toepassing waren op Jacintha en Francisco. Deze verklaring bevatte een citaat dat aan Zuster Lucia werd toegeschreven waarin zij opmerkte dat het verslag van Fuentes niet waarheidsgetrouw was. Dit is om het eens zacht uit te drukken verbazingwekkend, want iemand kan inzake Fatima niet zomaar postulator worden! Hij werd hierna van zijn functie ontheven en in 1961 door Pater Luis Kondor opgevolgd. Hier volgt een deel van de verklaring van 2 juli 1958 van het diocees:

«« Pater Augustino Fuentes, de postulator voor de heiligverklaring van de zieners van Fatima (...) bezocht Zuster Lucia op de Carmel van Coimbra en sprak met haar uitsluitend over zaken die betrekking hadden op het heiligverklaringsproces zelf. Maar na in Mexico te zijn teruggekeerd (...) permitteerde deze priester zich sensationele verklaringen af te leggen van een apocalyptisch, eschatologisch en profetisch genre, waarvan hij beweerde dat hij ze van Zuster Lucia's eigen lippen had gehoord. De ernst van die uitlatingen in overweging nemend heeft de kanselarij van Coimbra gemeend dat het tot zijn plicht behoort een gedegen onderzoek uit te voeren naar de authenticiteit van zulk nieuws. (...) Maar ook in verband met kwesties waarvan men zegt dat Zuster Lucia die beweerde, heeft het diocees van Coimbra besloten de volgende uitspraken van Zuster Lucia te publiceren in antwoord op vragen die haar door iemand werden gesteld die daartoe bevoegd was. Zuster Lucia: *“Pater Fuentes sprak met mij in zijn hoedanigheid van postulator voor de zaak van de heiligverklaring van de dienaren van God, Jacintha en Francisco Marto. We spraken uitsluitend over zaken die met dit onderwerp van doen hadden en daarom is al het andere waar hij op wijst noch exact noch waar. Het spijt mij zeer, want ik begrijp niet welk goeds hieruit voor de zielen kan voortkomen indien niet op God gebaseerd, Die de Waarheid zelve is. Ik weet niets, en kon daarom ook niets zeggen over zulke straffen die mij valselijk worden toegeschreven.”* »» (17)

Frère Michel van de Heilige Drieëenheid merkt op:

«« Vanaf toen (na het Fuentes interview en de diocesane verklaring die het in discrediet bracht), werd zij tot een veel strenger stilzwijgen gebracht voor alles wat met Fatima te maken had, en meer in het bijzonder voor wat de grote thema's van het Geheim betreft. (...) Zoals wij zagen heeft de kanselarij in zijn verklaring van 2 juli 1959 met gezag bevestigd dat Zuster Lucia niets meer over Fatima te zeggen heeft! Het werd ook steeds moeilijker haar te ontmoeten en jarenlang werden er geen geschriften meer van haar gepubliceerd. Haar getuigenis werd alsmaar storender. Maria de Freitas merkte in 1962 op dat *“steeds vaker bezoeken aan Zuster Lucia verboden zijn; ze wordt steeds onzichtbaarder”*. »» (ibidem pp. 748-749)

Het bovenstaande wordt begrijpelijk indien men aan bepaalde geruchten geloof hecht: Lucia zou eind '58 door mensen binnen de kerkelijke Vrijmetselarij zijn vermoord, dus vóór de geplande openbaarmakingsdatum van 1960 en nadat in 1957 het Derde Geheim in een verzegelde enveloppe naar het Vaticaan was verhuisd. (5) Een nieuwe Lucia werd ten tonele gevoerd, die niet hoeft te hebben geweten van de moord op haar voorgangster, maar deze taak vanuit een misplaatst idealisme op zich kan hebben genomen. Aangezien Lucia had opgedragen dat de verzegelde enveloppe na haar dood moest worden geopend indien zij vóór 1960 overleed kon door deze voorwaarde haar moord niet als een gewoon overlijden aan de wereld bekend worden gemaakt. Misschien heeft een kerkelijk hoogwaardigheidsbekleder de moeder-overste van het klooster ingelicht dat in opdracht van de paus haar overlijden voorlopig niet aan de wereld bekend mocht worden gemaakt. Welnu, na een tijdje was het klooster medeplichtig geworden en kon het niet meer op zijn schreden terugkeren! Het evidente doel van de moordenaars was om publicatie, van wat we nu het Vierde Geheim noemen, tegen te houden en daarmee een geest van eerherstel en boete af te remmen alsook een geldige toewijding van Rusland te voorkomen.

De oude en de nieuwe Lucia in profiel

Wellicht is de toewijding uit 1984 niet geheel volgens het boekje gegaan, maar God en zijn geliefde dochter Maria zien verder dan de regeltjes. In 1984 werd Rusland niet bij name genoemd maar op dat land werd wel verschillende keren duidelijk gezinspeeld. Ik kan mij nauwelijks voorstellen dat dit de oorspronkelijke bedoeling was. J.N.S.R. zegt dan ook: *“...om niet weer de fout te maken zoals met Zuster Lucia: het wijzigen van de voorwaarden volgens Maria's verzoek om het communisme te bestrijden.”* (24 juli 2007) God, echter, let ook op de intenties. God wist dat de Paus Rusland zou hebben genoemd indien de echte Lucia daarop had aangedrongen. God wist dat de Paus in alles wenste te gehoorzamen. De intentie van zijn hart was goed en aldus heeft God de toewijding op een speciale manier aanvaard als ware het volgens de regels. Zo kon de 'nieuwe' Zuster Lucia de toewijding in eerste instantie ongeldig verklaren, want zij kende Gods wegen niet. Een precedent voor deze denkrant is de binding van Isaac. God heeft dat aanvaard als ware het een bloedig slachtoffer omdat Abraham dat van plan was, maar daartoe door Gods

engel werd weerhouden. Op de toewijdingsdag zelf kreeg Don Gobbi de volgende inspraak: *“Ik (de Maagd Maria) zegen deze moedige daad van ‘mijn’ Paus die de wereld en alle naties aan mijn Onbevlekt Hart heeft willen toevertrouwen. Ik aanvaard ze met liefde en dankbaarheid, en, om deze daad beloof ik tussenbeide te komen.”*

Een vergelijking van de foto's van de oude Lucia en de nieuwe tonen aan dat iets fout zit (helemaal rechtsboven en rechtsonder zijn van de 'nieuwe' Lucia). De tanden op de foto van de oude Lucia in vergelijking met de nieuwe zijn totaal anders en haar gelaat is veel grover, passend bij die van haar kinderfoto. Kijkt u zelf en trekt uw conclusies. De foto's linksonder dateren uit 1946 voor de 'oude' Lucia en helemaal rechtsonder en -boven uit 1967 voor de 'nieuwe'. De stelling dat de 'oude' Lucia in '58 is vermoord, vermoedelijk door handlangers van de Vrijmetselarij, weet een aantal tegenstrijdigheden op te lossen waarvan de moeilijkste de Fuentes verklaring is – die in lijnrechte tegenspraak is met die van het diocees van Coimbra, maar deze vond wel weerklank in het Neues Europa artikel.

Dat de toewijding van Rusland door God werd aanvaard, blijkt ook uit de inspraak van 3 april en 16 mei 2009 die J.N.S.R. in de persoon van Jezus mocht ontvangen. J.N.S.R. betekent “Je ne suis rien” (ik ben niets) of “Jésus notre Seigneur revient” (Jezus onze Heer komt terug). Deze vrouw is een der grote eindtijdprofeten – speciaal voor onze tijd:

«« O Maria, HEILIGE GRAAL van het kostbare Bloed van Christus, sta ons bij:
O Maria zonder zonden ontvangen, bid voor ons die hun toevlucht tot U nemen!

Onze Heilige Vader Johannes Paulus II heeft ons allen gered van het Armageddon (wat de “Strijd van de Grote Dag” is die in de Openbaring van Sint Jan ter sprake komt – 16:15-16). Hij deed het *“terwijl hij de volkeren van Rusland op een zeer speciale wijze heeft toegewijd en opgedragen aan Haar Onbevlekt Hart”* [samen met alle bisschoppen], omdat hij het Geheim van de HEILIGE GRAAL kende en de macht die dat met zich meebracht...

(...) Indien de Hoogstheilige Maagd Maria aan mijn Paus Johannes Paulus II de toewijding van Rusland aan Haar Goddelijk Onbevlekt Hart heeft gevraagd, is dat omdat de Kerk van 'het hemelse Jeruzalem' altijd met 'het aardse Jeruzalem' is verenigd, die voor God in zijn Hoogstheilige Drieëenheid slechts 'de ENE en Unieke Kerk' vormen.

De toewijding werd gedaan om aan de wereld de uitvoering van het verzoek te tonen dat door een kind van de aarde was gedaan, die tevens een religieuze was, Zuster Lucia, en die waardig was om (aan de Kerk) het verzoek van de goddelijke Moeder van God over te brengen.

De uitvoering was volledig en bleek fataal voor de bedoelingen van dat volk, Rusland, dat gedurende een bepaalde tijd van Gods Plan losbrak. En toen, 'dankzij de goddelijke tussenkomst van de Moeder van God en de ernstige en plechtige daad die mijn Paus Johannes Paulus II heeft uitgevoerd in vereniging met de Kerk, **werd de wereld van een derde wereldoorlog gered**'.

Indien deze Profetie aan dit belangrijk feit kon worden ontleend, is dat dankzij het gegeven dat God (Vader, Zoon en Heilige Geest) tevens kan spreken met en door het Hart van Degene die verkozen werd om in haar Eigen Lichaam de Conceptie, de Incarnatie en de Heilige Verrijzenis van haar God te beleven – de Zoon, die in Maria zijn Heilige Moeder 'IS', zoals Hij dat ook is in zijn God, zijn Vader, en in de Geest die uit de Vader en de Zoon voorkomt.

Net als bij haar goddelijke Zoon kan niemand haar los zien van de goddelijke en heilige Drieëenheid die zij in haar hart draagt, want zij is de Moeder van de Zoon, de Bruid van de Heilige Geest, die God is, en de gezegende Dochter van de Vader die haar goddelijk heeft ontworpen om de Heilige Moeder van de Zoon van God te zijn. (zie ook §8 “De Schepping volgens Don Guido Bortoluzzi”) »»

Deze boodschap van J.N.S.R. past wonderwel bij een gedeelte van het Neues Europa Geheim. Wellicht dat dit onderdeel was van het oorspronkelijke Derde Geheim, dat echter niet aan de Franse priester in 1995 werd geopenbaard omdat dit deel werd afgescheiden in Lucia's persoonlijke notitieboeken. Hier is het citaat uit Neues Europa:

«« De grootste wereldoorlog zal in het tweede deel van de 20^e eeuw plaatsvinden. Vuur en rook zullen uit de hemel neervallen en het water van de oceanen zal in stoom veranderen, hun schuim spuwend tot aan de hemel; en alles wat staat zal worden omvergeworpen. Vele miljoenen mensen zullen van het ene op het andere uur hun leven verliezen, en die het overleven zullen jaloers zijn op de doden. »»

6 – *Het zonnewonder*

Het was in 1917, aan het eind van de Eerste Wereldoorlog, dat het zonnewonder van Fatima plaatsvond. De zon draaide rond als een vlamvend wiel, viel met razende snelheid naar beneden, die de menigte van angst deed gillen, en steeg toen zigzaggewijze weer omhoog. Het had de hele nacht en die ochtend flink geregend. Op de vlakte van Fatima wachtten op 13 oktober 70.000 mensen gelaten af. Het was een zware reis geweest en de ontberingen waren vele. Heel wat mensen stonden daar al vanaf het donker van de nacht en waren door en door nat. Onder hen bevond zich Avelino de Almeida, een journalist van de regeringskrant "O Seculo" (De Eeuw), die deze 'zwendelarij' sinds het begin van de verschijningen in het belachelijke had getrokken, zich conformerend aan de woedende godsdienstvervolging die in Portugal was losgebarsten. De religieuze orden waren verboden, ook het dragen van de soutane (priestertoog), en 6.000 priesters en leken kreunden in de gevangenissen omdat ze de anticlerikale wetten hadden overtreden.

In de loop van de ochtend komen de drie kinderen aangelopen: Jacintha, 7 jaar, Lucia, 10 jaar, en Francesco, 9 jaar. Klokslag twaalf houdt het plotseling op met regenen. "Stil! Stil!" roept Lucia. "Onze Vrouwe komt!" "Ik ben Onze Vrouwe van de rozenkrans", zegt de verschijning aan de kinderen. "Ik wil dat men hier een kapel bouwt ter ere van mij en dat men hier een rozenhoedje bidt en dat alle dagen blijft doen. De oorlog loopt ten einde. De soldaten zullen spoedig thuiskomen." Toen deed zich het zonnewonder voor dat ongeveer tien minuten duurde en door iedereen werd gadeslagen. De zon laat zich zien. Iedereen kijkt in de zon en blijft kijken, maar niemand wordt verblind, uitgezonderd twee korte pauzes waarin men zijn gezicht afwendt. De zon lijkt op een prachtig gepolijste schelp die met een lichtkrans is omgeven. Na afloop was de grond kurkdroog en de kleding ook! Alle twijfelaars kwamen tot bekering, ja zelfs onze journalist, die in zijn krant een getrouwvol verslag schreef onder de kop "Midden in het bovennatuurlijke".

Het zonnewonder was uitzonderlijk, maar als algemeen godsdienstig principe past het wel bij een Bijbelse traditie. Enkele maanden voordat de Tweede Wereldoorlog uitbrak was er 's avonds aan de lucht een bijzonder lichtschijnsel waar te nemen, maar dat teken was lang niet zo spectaculair. De terugkeer van het Joodse volk naar het land van hun vaders is ook zo'n teken, zeker zo belangrijk als het zonnewonder, en is de opmaat tot iets veel groters: de bekering van het Joodse volk tot Christus en het ontstaan van vrede in de regio, in die volgorde. Zoiets zou het grootste teken zijn voor deze tijd die, zoals Lucia aangaf, zich in een strijd bevindt tussen licht en duisternis.

Na de Joodse opwekking zal dit volk een licht der naties zijn, zoals God dat reeds lang geleden in zijn Woord heeft voorgezegd. (Jes. 10:17-14:23) Dominee Roelof Strijker heeft dat treffend verwoord in een overweging uit 2005, opgetekend in Jeruzalem tijdens het Joodse lichtfeest:

«« Terecht duidt het Joodse volk in zijn gebedenboek de stichting van de Staat Israël in 1948 aan als "het begin van het uitspruiten van onze verlossing". Sinds 1948, sinds dit historische keerpunt in de wereldgeschiedenis is Israël een verlost, bevrijd

volk. Verlost ook in de zin van: bevrijd tot zijn unieke bestemming om een licht te zijn voor de hele wereldbevolking. Een licht voor de volkerenwereld die als nooit tevoren in een diep duister zit: nooit eerder was de wereldbevolking zo massaal in verwarring, nooit waren er zulke wereldomspannende oorlogen met zoveel slachtoffers, nooit waren armoe en honger zo omvangrijk, nooit waren er zoveel vluchtelingen, nooit was er zoveel vervuiling van ons milieu, nooit was er onder jongeren zoveel criminaliteit, zoveel verslaving aan seks, drank en drugs. In dit ongekend diepe duister, in deze Gottesfinsternis, is Israël als Gods Gezalfde Knecht teruggeroepen naar Sion om de volken voor te lichten. Eindelijk, na eeuwen van frustraties, na tal van mislukte missies van diverse volken – van de Grieken, de Romeinen, de Franken, de Germanen, de Britten, de Russen – is er in het hartland van de wereld een Messiaanse Missionaris opgestaan, een leraars- en leidersvolk dat in staat is de volken te onderwijzen en voor te gaan op de Weg van Gods Torah (de Bijbelse wet), dé weg naar vrede en welvaart en welzijn voor allen. »» (18)

7 – Ook recente voorbeelden van tekens in de lucht

Nieuwsdiensten in de Verenigde berichtten dat op zondag 29 maart 2009 om kwart voor tien 's avonds vreemde lichten langs de oostkust van de Verenigde Staten waren verschenen, van Maryland in het noorden tot aan Noord Carolina in het zuiden. (19) De nationale weersdienst meldde dat er geen duidelijke verklaring is voor de oranje en blauwe vuurbal- len en de harde geluiden die daarmee samengingen. De luchtmacht sprak van een raket- trap van het Soyous ruimtevaartuig dat drie dagen tevoren door de Russen was gelanceerd en in de atmosfeer verbrandde. Als dat de verklaring is, zou het iets gewoons moeten zijn, maar dat was het niet. Heel toevallig gaf op vrijdag 3 april het NASA Chandra röntgen- stralingsobservatorium een beeld vrij van een gigantische blauwe hand die naar een rode kroon grijpt (diameter 9500 miljard kilometer). Natuurlijk is deze constellatie reeds enige tijd waarneembaar en zal dat nog geruime tijd blijven. Het is echter nu pas vrijgegeven (het opnamemateriaal kan veel ouder zijn omdat de analyses tijd vergen). (20) De tijd zal leren of de lichteffecten en de bijna gelijktijdige publicatie van de hand die naar een kroon grijpt als voortekenen mogen worden gezien van een God die zijn schepping opeist en aan het beheer van de kwade rentmeesters onttrekt. Zonder daar nu veel belang aan te hechten, lijkt het mij nuttig hier melding van te maken. Een zekere scepcis is gezond. Het was in ieder geval aanleiding de boodschappen van Fatima in het zonnetje te zetten.

8 - Niet zomaar alles geloven

Ik wil hier op het godsdienstige gevaar wijzen van zomaar in alles geloven. Het feit dat wij in de lieve God geloven en in Zijn schriftuurlijke openbaring en in de kerkelijke traditie, het feit dat wij in hedendaagse verschijningen geloven, betekent nog niet dat wij alles moeten geloven. Het gevaar bestaat dat als wij bedrogen uitkomen, wij onze geest voor Gods boodschappen afsluiten en concluderen dat het één grote bedriegerij is. Vergeet niet dat de duivel het onkruid zaait tussen het 'goede' graan. Dat maant tot voorzichtigheid. Andersom is een te grote voorzichtheid verkeerd, want daarmee snoeren wij Gods mond. En wat de wetenschap betreft met haar commentaar, hebben enquêtes aangetoond dat het gros van de wetenschappers niet in een persoonlijke God gelooft. Zij kunnen vanuit die vooringenomenheid geen competente en objectieve benadering garanderen.

9 – Géén kernoorlog

Wat de gemoederen bezighoudt, zijn de drie dagen duisternis ter afsluiting van ons tijds- gewricht, ondermeer door de gestigmatiseerde Marie-Julie Jahenny (1850-1941) voor- zegd in haar boodschappen van 22 januari 1978 en 10 maart 1881: "*Donkere dagen, da- gen van vuur* - zo staat in die laatste boodschap - *dagen waarin het firmament in met el-*

kaar botstende stukken uiteen lijkt te vallen; het lawaai zal dan oorverdovend zijn; de duisternis valt heel snel in.” Deze angstaanjagende beschrijving doet aan een langs de aarde scherende komeet denken, rampen veroorzakend — wat niet a priori hoeft te worden afgewezen.

Sommigen menen dat die dagen duisternis het gevolg moeten zijn van een kernoorlog. Maar dat is fout. (21) De effecten van een totale kernoorlog zijn zo desastreus dat van een nieuwe dageraad geen sprake kan zijn. Een beperkte kernoorlog is onmogelijk omdat de opslag van gruis boven het inslaggebied een tweede aanval voor lange tijd blokkeert (het gruis vernietigt elk er doorheen vliegend voorwerp). Alleen door het gigantisch potentieel in zijn totaliteit af te vuren, dat primair is gericht op de lanceerinstallaties van de tegenpartij, bestaat kans op een overwinning. Maar wat voor overwinning! Het grootste onmiddellijke gevaar bestaat niet uit de radioactieve neerslag, maar is meteorologisch van aard. De wereld zal jarenlang in een ‘nucleaire winter’ worden gedompeld met een apocalyptische ontregeling van het klimaat. (22) De overwinnaars mogen de tijd in hun bunkers uitzitten. De rest der mensheid die nog leeft, misschien 33%, houdt het nog geen zes maanden vol. Geen opwekkend beeld. U mag van mij aannemen dat de term tactische kernwapens een zoethouderdje is. Er zijn zware en minder zware kernwapens en tactisch, indien van toepassing, heeft alleen betrekking op de grootte van het doel en de aangepaste vernietigingskracht van het wapen en niet op het totale beeld van de oorlogsvoering.

Er is gelukkig een alternatief. God kan met gemak, indien een partij tot de daad wil overgaan, diens arsenaal tot zelfvernietiging brengen. Tot tweemaal toe zijn in communistisch Rusland enorme wapenarsenalen tot ontploffing gekomen. Die veronderstelling is dus niet zo gewaagd. Het kan ook eenvoudiger. Wat te denken van het scenario dat de agressieve dictator van kernwapenland Noord Korea door een van zijn generaals wordt vermoord en dat de beide Korea’s daarna samengaan?

10 – De ster Nibiru, pure charlatanerie

Het veronderstelde hemellichaam dat langs onze planeet zou scheren (en waarover veel werd geschreven in 2009 toen dit artikel werd gepubliceerd), heeft tot de wildste speculaties geleid. Sinds in 1930 Pluto werd ontdekt, is er een intensieve zoektocht naar nieuwe objecten in ons zonnestelsel. Pluto is slechts $1/3^e$ omvang van onze maan. Regelmatig worden nieuwe objecten ontdekt. De laatste potentiële vondst werd op 18 juni 2009 bekendgemaakt door de Kobe Universiteit in Japan. Berekeningen duiden op een massa iets groter dan Pluto, maar zeker kleiner dan de aarde, die met de Kuiperring reageert. De Kuiperring is een enorme band met gruis en brokken afval op een afstand van ongeveer 30 tot 50 AU van de zon (AU is de afstand zon-aarde of 0,15 miljard km). De binnenring raakt aan de baan van Neptunus, de verste planeet van ons zonnestelsel. Pluto wordt tegenwoordig als onderdeel van de Kuiperring gezien. In 2006 besloot men Pluto geen planeet meer te noemen maar een TNO (Trans-Neptunisch Object).

Voor deze zoektocht werd in 1983 de IRAS satelliet gelanceerd in een samenwerkingsverband tussen de Verenigde Staten, Engeland en Nederland. Een persbericht verscheen in 1984 dat de IRAS – op grond van speculatieve berekeningen – een bruine dwerg zou kunnen localiseren, wat een soort mislukte zon is, die zich misschien voorbij de Kuiperring bevond. Er werd echter niets ontdekt dat daarop lijkt. In 1993 werd geopperd dat een planeet met vier- tot achtmaal het gewicht van de aarde zich naar het centrum van ons zonnestelsel bewoog, maar ook dat is nooit bevestigd. Op grond van vermeende of reële afwijkingen in de observaties bestaan veel gissingen. (23) Het zijn juist deze twee die door een aantal heren voor waar zijn aangenomen, die naarstig op zoek waren naar de oorzaak van een verwachte cosmische ramp in december 2012. De Maya-kalender kwam dan aan zijn eind en de wereld zou dan in vuur en vlam staan. Sumerische kleitabletten van 5000 jaar oud zouden bewijzen dat de planeet die in 1993 werd berekend – de heren

spreken van ontdekt – de legendarisch Nibiru is. Men schaamt zich niet voor uit de duim gezogen details: “vanaf 15 mei 2009 zal hij over de gehele aarde zichtbaar zijn met behulp van gewone telescopen en vanaf mei 2011 met het blote oog”. Op 14 februari 2013 zou de aarde zich tussen de zon en Nibiru bevinden met voor ons catastrofale gevolgen. Dit is aan het boek ontleend uit 1976 van Zecharia Sitchin, “De Twaalfde Planeet”, inmiddels ook in het Nederlands vertaald. Volgens Sitchin is het volk van de Anunnaki 6000 jaar geleden op Nibiru naar de aarde gereisd om de homo sapiens te creëren, die voor hen als slaaf moest werken. Op Youtube (internetfilm) spreekt men niet van Sitchin, maar worden verzen uit het boek Openbaring geciteerd en heet het een complot van geheime diensten om ons deze kennis te onthouden. Het Vaticaan is natuurlijk op de hoogte en houdt zijn mond! Het eindresultaat van deze charlatanerie is dat men zich van de gezonde leer afwendt en dat serieuze mensen op één hoop worden gegooid met de fantasten. Dit soort hobbyisme is dus verre van onschuldig.

11 – Boete, boete en nog eens boete

Er bestaat geen probleem, noch materieel, noch geestelijk, nationaal, of internationaal, dat niet kan worden opgelost door het bidden van de rozenkrans, dat als bij een steeds herhaalde ademtocht voor leven zorgt. Daarnaast is boete nodig. Maria zegt aan de herderskinderen: “*Bid, bid veel en breng offers voor de zondaars. Zoveel zielen eindigen in de hel omdat niemand voor hen bidt en offers brengt.*” Deze oproep is aan ieder van ons gericht. Op 20 april 1943 maakt Lucia de Bisschop van Leiria duidelijk welke boetedoening God van zijn kinderen verlangt:

«« Het verdriet de goede God als Hij ziet dat zo weinig zielen in staat van genade leven en bereid zijn zich de nodige ontzeggingen op te leggen om zo Zijn wet te vervullen. Boete is wat Hij juist nú wil; het is het offer dat ieder moet dragen om een vroom leven te leiden dat in overeenstemming is met Zijn wet. Als versterving wil God slechts dat we eenvoudig en eerlijk onze dagelijkse taken volbrengen en onze zorgen en lasten aanvaarden. Hij wenst dat deze weg de zielen duidelijk wordt getoond, want velen verbeelden zich dat boetedoening zware lasten zijn, en omdat ze niet de kracht of de edelmoedigheid bezitten deze op zich te nemen, zijn ze licht ontmoedigd en vervallen aldus in een leven van onverschilligheid en zonde. »»

Aanvaarden wij uit liefde tot God alle tegenslag die Hij ons zendt: verdrukking, verzoeking, kwaadsprekerij, ziekten, financiële zorgen, liefdeloosheid, onbegrip, enzovoorts, om Hem genoegdoening te schenken voor alle beledigingen die Hem door zijn schepsels worden aangedaan? Zelfs geestelijke dorheid kan dienen om de hardheid van anderen te verzachten. Voorwaarde is wel dat al het lijden dat ons treft uit zijn typisch menselijke dimensie wordt getrokken en als een gave van God wordt gebruikt om de zielen dichter bij Hem te brengen, want in zijn zuiver menselijke dimensie dient het lijden nergens toe. In een persoonlijke overweging over Fatima heeft Mgr. Andreas Laun, hulpbisschop van Salzburg, in het tijdschrift "KIRCHE Heute" (juni 2000) de hogere dimensie van het lijden nader toegelicht. Zo schrijft hij:

«« Het is ons niet gegeven zonde en aardse straffen in direct verband met elkaar te brengen, zodat wij conclusies zouden mogen trekken vanuit de grootte van het kwaad naar de opgelopen schuld of vanuit de zonden naar te verwachten straffen en het lijden dat daarmee gepaard gaat. De geschiedenis van de blindgeborene in het Johannes-evangelie bewijst het. Wij weten eenvoudig niet waarom 'rechtvaardigen' en onschuldigen in sommige gevallen moeten lijden, terwijl het zware zondaars relatief goed gaat. Nochtans geldt anderzijds: het kwaad op aarde heeft wel degelijk verband met de zonde en vormt een aspect van verlossing: hoe zouden wij ons een goede God kunnen indenken die 'zondermeer', zonder verband met onze zonden, zwaar lijden toelaat? Bovendien: in tegenstelling tot de hel is de aardse 'straf' van God nooit slechts lijden, maar het dient ook altijd tot iets goeds, en wel tot ons heil, om ons gemakkelijker tot inkeer en bekering te brengen. Met andere woorden: als Fatima over straffen voor de zonden spreekt, dan is er alle reden om over het Bijbelse en theologische begrip van een straffende God opnieuw na te denken – en... daarover te spreken ook. »»

God, die alles voorziet, heeft daarnevens een druppeltje van Zijn lijden voor ons gereserveerd zodat wij aldus kunnen aanvullen wat aan Zijn lijden ontbreekt – indien de mens zich daarvoor openstelt. In die zin kunnen wij waarlijk één lichaam met Christus vormen en Zijn lijden op aarde voortzetten. Dit alles uit liefde tot Hem. De kindertjes van Fatima waren van harte bereid al het lijden op zich te nemen, minder tot de bekering van de zondaars, maar vooral uit liefde tot God die getroost moet worden. Wat moeten wij zonder liefde? Zelfs de contemplatie van Christus' lijden op het kruishout voert van God af indien dat niet vergezeld gaat van een gedachte of impuls dat Christus dat uit Liefde voor ons deed. Tenslotte nog de volgende overweging. Zijn wij bereid God te vragen ons tegenslag te zenden om zo aan Maria's verzoek te kunnen beantwoorden: "*Boete, boete, boete*"? Dat is een moeilijk gebed. Ik ben er nog niet aan toe, maar dat komt nog wel.

Hubert Luns

[in verkorte vorm gepubliceerd in "De Brandende Lamp", 2^e kwartaal 2009 – Nr. 118]

De uitgebreide versie werd binnen een week na de intronisatie van Paus Francisco op SCRIBD gezet, tijdens de Stille Week van 2013 (week voor Pasen) d.w.z. op 25 maart 2013.

Noten

Men was het gezeur daarover meer dan zat

(1) Bron: St Thomas Aquinas Seminary te Minnesota behorend tot het Pius X genootschap. De website van het seminarie informeerde indertijd dat de identiteit van deze priester bekend is, maar dat hij liever onbekend wenste te blijven. Hij, zo vermeldt de website, draagt altijd een soutane. (Hij is niet van het Pius X genootschap.)

Het Derde Geheim had eigenlijk in 1960 gepubliceerd moeten worden door de toenmalige Paus Johannes XXIII. (zie ook noot 4) Volgens Kardinaal Ottaviani and Monsignor Capovilla, de secretaris van de paus, was de enveloppe nog steeds verzegeld toen Johannes XXIII deze in 1959 opende. Op 17 augustus 1959 werd de envelop naar de pauselijke residentie Castel Gandolfo gebracht door Monsignor Philippe die toen bij het Heilig Officie werkte. Het geheim werd volgens Capovilla enkele dagen later gelezen, die vertaling van het Portugees werd door Monsignor Paulo José Tavares gegeven, die verbonden was aan het staatssecretariaat. Later mocht Ottaviani het lezen. Toen de Paus de verzegelde enveloppe openbrak en las wat de boodschap inhield – zo gaat het verhaal – schrok hij hevig, want hij had juist zijn voornemen bekend gemaakt om dat rampzalig concilie bijeen te roepen. Dat was op 25 januari 1959, nog geen drie maanden nadat hij paus was geworden. Het Derde Geheim verdween in een lade. Hij dacht waarschijnlijk een goedkope oplossing te hebben gevonden. De Paus zei (volgens Traditio): *“We zullen drie maanden met alle bisschoppen van de gehele wereld samenkomen en op 13 oktober (1962) beginnen. Dan zal alles tussen 8 december en 25 januari voorbij zijn. Iedereen zal naar huis gaan. Het concilie zal zijn beëindigd en gedaan.”* Hoe weinig beseftte hij dat hij helemaal fout zat!

De latere pausen hebben het Derde Geheim in een vervalste vorm bekend gemaakt, alhoewel zij zich daar niet van bewust hoefden te zijn omdat ze wellicht geen toegang meer hadden tot het oorspronkelijke document. Het ‘geheim’ zou zijn betekenis hebben verloren... Alle kritische vragen werden daarmee het zwijgen opgelegd. Men was het gezeur meer dan zat.

(2) Zie tevens “The Whole Truth About Fatima” van Frère Michel de la Sainte Trinité - Immaculate Heart Publications, New York State # 1990 (Deel 3, p. 727).

(3) Het Derde Geheim werd op 17 juni 1944 door Zuster Lucia aan de kerkautoriteiten overhandigd en stond op een enkel blad papier geschreven. Zuster Lucia, die het had geschreven, zei het. Monsignor Vanancio, die het bij zich droeg, zei het. Kardinaal Ottaviani, die het heeft gelezen, zei het. Uit “The Whole Truth about Fatima” van Frère Michel van de Heilige Drieëenheid (Deel 3, pp. 481, 651).

(4) Wij dienen te benadrukken dat Antonio Socci op geen enkele manier een traditionalist is en zeker geen sedevacantist. Hij behoort tot de aanhang van de Novus Ordo mis en is dus een Modernistische aanhanger van Vaticanum II. Zijn enige band met de traditionalisten is zijn boek uit 2005 “Il Quarto Segreto di Fatima” (Het vierde geheim van Fatima), dat oorspronkelijk was bedoeld om de bewering te ontzenuwen als zou het Vaticaan het ware of ten minste het volledige Derde Geheim van Fatima niet hebben gepubliceerd. Zijn onderzoek leidde ertoe om tegen zijn verwachting in die bewering te staven.

In verband met Kardinaal Capovilla kwamen nieuwe onthullingen naar buiten in een interview met Marco Tosatti, de schrijver in 2002 van een boek over het Derde Geheim van Fatima, getiteld “Il Segreto Non Svelato” (Het ononthulde geheim). Dat interview werd afgenomen door Dr. Maïke Hickson op 19 mei 2016 en werd op 1P5 gepubliceerd (<http://www.OnePeterFive.com/>), wat een website is die zich achter conservatieve Katholieke waarden stelt. In dat interview komt het gesprek naar voren dat Dr. Solideo Paolini in 2006 had met Capovilla had. (Paolini was de vroegere secretaris van Paus Johannes XXIII.) Solideo Paolini getuigde:

«« Sinds de eerste ontmoeting, tijdens ons persoonlijk gesprek, verduidelijkte hij mij iets over het bestaan van twee teksten, tenminste over bepaalde dingen die van het Derde Geheim van Fatima niet werden onthuld. Toen ik hem vroeg over het Geheim zei hij: *“Nee, kijk, sinds het Geheim officieel werd onthuld, moet ik me houden aan wat in de officiële documenten werd verklaard, zelfs als ik iets meer zou weten.”* Op het moment dat hij de woorden zei ‘zelfs als ik iets meer zou weten’, lachte hij op een

ironische manier. Omdat ik erbij was kon ik uit zijn lichaamstaal opmaken dat duidelijk was dat er iets meer is dan wat in het Heilig Jaar 2000 (door het Vaticaan) werd onthuld. Maar wat Kardinaal Capovilla mij tijdens een telefoongesprek vertelde was nog veel duidelijker. Toen hij per mail een paar antwoorden doorstuurde belde ik hem en vroeg: *“Dus beste, wat betreft de twee data waarop paus Paulus VI het Derde Geheim heeft gelezen, op 27 maart 1965 en 27 juni 1963, hetgeen door verschillende bronnen wordt bevestigd, kan in feite worden afgeleid dat er twee teksten omtrent het Derde Geheim bestaan?”* Ik vroeg het recht op de man af. Het bleef even stil, hij dacht na en zei daarna letterlijk: *“Waarvan akte (per l'appunto).”* Dit is de beste verklaring die iemand (van dat kaliber) ooit zou kunnen geven. » »

Voorts verklaarde Tosatti dat er buiten het gesprek tussen Paolini en Capovilla nog eigenaardigheden rond het Derde Geheim bestaan. *“In het document dat we hebben gezien, stopt het verhaal plots met een ‘etcetera’. Het lijkt mij vreemd dat de Maagd die woorden zou hebben gebruikt. En dan hebben we het stuk waarnaar het ‘etcetera’ verwijst nog nooit gezien. Er zijn ook problemen met de enveloppes. Te uitgebreid om nu dieper op in te gaan, maar er zijn problemen met de afmetingen van de envelopes die vanuit Portugal naar Rome zijn verstuurd, alsook met de enveloppe waarop paus Johannes XXIII zijn persoonlijke commentaar neerpende na het Geheim te hebben gelezen.”*

Hoe het Derde Geheim bij het Vaticaan belandde en verzegeld bleef

(5) In de openbaring die de Franse priester in 1994 ontving, komen de volgende toen nog niet vervulde profetieën voor: *“Een schisma zal het kled van mijn Zoon verscheuren. Het einde der tijden, aangekondigd in de Heilige Schrift, zal zijn aangebroken. (...) De ‘gruwel der verwoesting’ zal haar toppunt bereiken en zal de (...) kastijding over de wereld afroepen.”* Een nadere uitleg vindt u in mijn artikel “Kerk in Ballingschap”.

Reeds het feit dat er een niet geopenbaarde boodschap is, gekend als het Derde Geheim, kom bizar over. Pater Dr. Joaquín María Alonso CMF werpt in 1976 meer licht op de zaak in “La verdad sobre el Secreto de Fatimá”:

« « In haar gepubliceerde biografie geeft Zuster Lucia geen extra details waarmee het derde deel van het Geheim kan worden gekend. Het bleef gewoon een geheim. Maar in oktober 1943, nadat zij van een ernstige ziekte was hersteld, beval haar bisschop – die vreesde dat het derde deel van het Geheim bij haar overlijden zou verdwijnen – het op schrift te stellen. Zuster Lucia zei hierover: *“Ze droegen mij op het deel van het Geheim, dat Onze Vrouwe in 1917 had geopenbaard, op te schrijven wat ik op bevel van de Heer nog steeds verborgen houd. Ze vragen mij het in de notitieboeken te schrijven die ik in opdracht bijhoud als mijn geestelijk dagboek. Desgewenst mocht ik het ook op een vel papier zetten om het daarna in een enveloppe te stoppen, te sluiten en te verzegelen.”* » »

Zuster Lucia probeerde te gehoorzamen, maar voelde zichzelf weerhouden door oorzaken die volgens haar eigen woorden “niet natuurlijk” waren. Tenslotte verscheen Onze Vrouwe opnieuw aan haar en gaf de opdracht het bevel van de bisschop te gehoorzamen. Op 9 januari 1944 schreef Zuster Lucia aan haar bisschop: *“Ik heb geschreven wat u mij vroeg te doen; God wenste mij een weinig op de proef te stellen, maar uiteindelijk was dit inderdaad Zijn wil: het [derde deel van het Geheim] is verzegeld in een enveloppe en staat in de notitieboeken.”* [ibid.] Uit deze mededeling leiden velen af dat Zuster Lucia twee documenten schreef: één in een verzegelde enveloppe en een ander in haar persoonlijke notitieboeken (zodat sprake is van een derde en vierde geheim of zo u wilt 3bis).

Op 17 juni van datzelfde jaar stuurde Zuster Lucia de verzegelde enveloppe naar haar Bisschop José Alves Correia da Silva van Leiria-Fatima (een groot gelover in de verschijningen, die op zijn post bleef tot aan zijn overlijden in december 1957 na daar 37 jaar lang bisschop te zijn geweest). Op de verzegelde enveloppe had Lucia geschreven: *“In bijzondere opdracht van Onze Vrouwe*

Bisschop Da Silva met Zuster Lucia in 1946

mag deze enveloppe in 1960 alleen door de kardinaal-patriarch van Lissabon worden geopend hetzij de bisschop van Leiria.” Zij legde ook aan haar bisschop uit dat de verzegelde enveloppe *“zeker na mijn dood moet worden geopend en aan de wereld voorgelezen, of in 1960, afhankelijk van wat eerst plaatsvindt.”* [ibid.] Toen Canon Barthas in 1946 naar de reden vroeg voor de datum van 1960, gaf zij als antwoord: *“Omdat Onze Vrouwe dat wenst.”* [“Fatima, Merveille du XXe Siècle” van Kanunnik C. Barthas # 1952] Het is nu wel duidelijk waarom. Omdat de Heilige Maagd wist dat er een desastreus concilie op komst was. Wegens de eis dat bij haar overlijden onmiddellijk tot publicatie moest worden overgegaan, kon men niet volstaan met het vermoorden van Lucia. Er moest ook een plaatsvervanger komen om te voorkomen dat het Derde Geheim bekend zou worden gemaakt! Daarom was het belangrijk dat Fuentes gedesavoueerde werd, want die kende de oude Lucia en daarom moest de trouwe Bisschop Da Silva van het toneel zijn verdwenen. Zou hij ook zijn vermoord? Aan de moeder-overste van het klooster zal hun bisschop (wie anders?) hebben gezegd, of iets in dien aard, dat in opdracht van de paus enkele maanden gewacht moest worden voordat het overlijden van de oude Lucia bekend kon worden gemaakt. Die maanden werden jaren en inmiddels was het klooster medeplichtig geworden. Natuurlijk zullen de kloosterlingen niet hebben geweten dat zij vermoord was geworden.

Bisschop da Silva stak die enveloppe later in een aparte verzegelde enveloppe met het opschrift: *“Deze enveloppe met inhoud zal na mijn dood aan Zijne Eminentie Kardinaal D. Manuel, de patriarch van Lissabon, worden toevertrouwd.”* Dit vond echter nooit plaats. Daarentegen kwam om onopgehelderde redenen de opdracht uit Rome om de enveloppe aan de nuntius te overhandigen samen met de notitieboeken van Lucia en de fotokopieën van alles wat zij had opgeschreven die in de kanselarij van Leiria waren. Dit geschiedde op 16 maart 1957 en zo belandden die documenten in het Vaticaan, dus nog voordat Lucia werd vermoord.

Spoedig daarna werd bekend dat Paus Pius XII persoonlijk tenminste een deel van deze documenten in bewaring had genomen. Een belangrijke journalist van het weekblad *Le Paris Match*, Robert Serrou, werd toegestaan een fotoreportage van de pauselijke appartementen te maken, wat op 14 mei 1957 gebeurde. De Duitse huishoudster van de Paus, moeder Pasqualina, leidde hem rond. Robert Serrou zag een klein houten kluisje op een tafel staan met de inscriptie *“Secretum Sancti Officii”* (Geheim van het Heilig Officie). Toen hij vroeg wat dat betekende, antwoordde moeder Pasqualina: *“Het Derde Geheim van Fatima bevindt zich daarin”*.

Veel kerkautoriteiten beloofden dat het Derde Geheim inderdaad in 1960 zou worden onthuld, onder wie de kardinaal-patriarch van Lissabon, Manuel Gonçalves Cerejeira, alsook de vaticankardinalen Ottaviani en Tisserant. Maar Paus Pius XII stierf in oktober 1958. Toen 1960 aanklopte kreeg een verwachtende wereld te horen dat Johannes XXIII had besloten niet aan de wens van Onze Vrouwe te voldoen. Het perscommuniqué van het Vaticaan van 8 februari luidde: *“Geconfronteerd met de druk die op het Vaticaan werd uitgeoefend willen sommigen dat de brief wordt geopend en aan de wereld bekendgemaakt, terwijl anderen – in de veronderstelling dat het misschien alarmerende profetieën bevat – verkiezen dat van publicatie wordt afgezien; verklaren diezelfde vaticaan-kringen dat het Vaticaan besloten heeft de brief van Zuster Lucia niet openbaar te maken en het zwaar verzegeld te laten.”* »»

Bron: Internetartikel van het “Salve Maria Regina Bulletin”, in 1960 opgericht als het officiële bulletin van het Fatimacel programma. Een Fatimacel is een kleine groep Katholieken die eenmaal per week bij iemand in huis komt om samen te bidden en te studeren met de bedoeling hun Katholieke geloof en hun toewijding aan Onze Vrouwe beter te leren kennen; waarbij ze zich voornemen hun heilig geloof en toewijding tot Onze Vrouwe, dankzij een apostolische inzet, beter te beleven.

Wie was Don Gobbi?

(6) Don Stefano Gobbi was oprichter van de Mariale Priesterbeweging – een beweging zonder juridische structuur, die nu over de gehele wereld is verspreid met als resultaat dat ongeveer 400 bisschoppen en kardinalen, 90.000 priesters en miljoenen leken zich aan het Onbevlekt Hart van Maria hebben toegewijd. In mei 1972 kreeg Don Gobbi tijdens een bedevaart naar Fatima het idee om al de priesters te verzamelen die de uitnodiging aanvaardden zich aan het Onbevlekt Hart van Maria toe te wijden. Hij sprak hierover met twee andere priesters. Op 13 oktober 1972 kwamen zij bijeen aan het Como Meer in Italië. Enkele kranten, zoals de *Osservatore Romano*, berichtten hierover. In maart 1973 waren er reeds 40 priesters ingeschreven. Vanaf juli 1973 kreeg Don Gobbi zijn eerste ingevingen

(inwendige inspraken of locuties), die hij toeschreef aan Onze Lieve Vrouw. Zijn geestelijk raadsman Don Renzo verzorgde de boekjes met ingevingen, getiteld: "O.L. Vrouw aan de Priesters, haar veelgeliefde Zonen". Deze boekjes vormen het cement van de organisatie. De algemene strekking is zeer stichtend. Don Gobbi liet zich soms verleiden, daartoe ongetwijfeld door zijn omgeving aangezet, tot zeer precieze voorspellingen en tijdsaanduidingen, die de plank missloegen, die handelden over de eindtijd en de komst van de Antichrist, maar dat doet toch niet af aan het algehele karakter van het werk. Aan de vruchten kent men de boom. Die vindt men in de Mariale Priesterbeweging en die zijn goed!

(7) Naderhand heeft Don Gobbi beweerd dat de toewijding ongeldig was (13 mei 1984, 10 juni 1987 en 13 mei 1990). Wat telt is of hij op de dag zelf heeft gezegd dat het geldig was: *"Ik (de Maagd Maria) aanvaard ze met liefde en dankbaarheid, en, om deze daad beloof ik tussenbeide te komen."* Don Gobbi kan heel goed op de dag van de toewijding van Rusland een onmiskenbare ingeving hebben gekregen dat de toewijding door Maria (en God) geaccepteerd werd, maar later kan Don Gobbi door de kritische geluiden vanuit zijn omgeving tot andere gedachten zijn gekomen, niet Gods gedachten, maar zijn eigen gedachten. Een duidelijk voorbeeld hiervan vinden we bij Johannes de Doper die luid en duidelijk begreep dat Jezus de Messias was op het moment zelf dat hij Hem doopte, maar later werd hij toch aan het twifelen gebracht nadat hij zag dat zijn persoonlijke ideeën over de taak van de Messias werden geloochenstraf volgens de algemene verwachting destijds dat het Vrederijk onmiddellijk zou worden opgericht, althans dat de Messias zou aanvangen met de Romeinen een lesje te lezen. Maar niets van dat alles! Immers, de status quo van de Romeinse overheersing en de collaboratie met de Romeinen van het Israëlijsche leiderschap bleven ongewijzigd. Dus stuurde Johannes naderhand zijn leerlingen om Jezus vragen of Hij inderdaad de voorspelde Messias was.

(8) Het verhaal, een overigens aannemelijk verhaal, dat de Paus zijn verpleegster heeft gezegd dat Onze Vrouwe van Fatima zijn leven heeft gered (hij had wél driekwart van zijn bloed verloren!) is algemeen bekend, maar de oorspronkelijke bron, waarschijnlijk een interview met zijn verpleegster, heb ik niet ontdekt, net zomin als de bron waaruit blijkt dat toen de Paus in het ziekenhuis lag hij de Fatimazaak in detail is gaan bestuderen.

(9) Wat niet onvermeld mag blijven is dat Pater Vlašić in opdracht van de Gospa (de H. Maagd) via een communicatie aan Mirjana, een van de ziensters van Medjugorje, op 2 december 1983 aan de Paus zijn fameuze brief heeft geschreven waarin tien geheimen worden geopenbaard. Deze geheimen betreffen de kastijdingen die de aarde kunnen treffen alsook het teken dat zal worden nagelaten na De Waarschuwing, zoals in Garabandal voorspeld. Welnu, zes dagen later, dus op 8 december, verstuurt de Paus een brief aan alle bisschoppen waarin hij de consecratie aankondigt die op 25 maart zou gaan plaatsvinden.

De openbaring van de 'Religio depopulata'

(10) Op 13 oktober 1884, kreeg Paus Leo XIII na beëindiging van de mis een openbaring waarbij hij twee stemmen hoorde, eentje waarvan hij aannam dat die van Christus was, zacht en vriendelijk, en de andere van Satan, met diepe en rauwe keel. Satan zei: *"Ik zou Uw Kerk kunnen vernietigen indien ik tijd had en meer macht kreeg over hen die zich in mijn dienst stellen."* En hij hoorde Christus antwoorden: *"Je krijgt de macht, je krijgt de tijd: honderd jaar."*

De aanvangsdatum van Satans toegenomen macht hoeft niet het moment te zijn van de openbaring zelf! Dat was wellicht in 1914 toen Pius X in geur van heiligheid stierf. Nostradamus – die voor iedere toekomstige paus een spreuk had – had voor Paus Benedictus XV (1914-1922) *"de ontvolking van het Christendom"*. Dit past bij de catastrofale Eerste Wereldoorlog, waarin Christenen andere Christenen afslachtten in een volstrekt zinloze oorlog beraamd door de vrijmetselaarsbenden. En het past ook bij het begin van het communisme in 1917. Zie ook: "Rampolla Affaire-1. Vrijmetselaar bijna Paus".

In een artikel op internet, getiteld "Pope Saint Pius X – Prophet of the Great War" (Oct. 31, 2006), van de hand van Dr. Peter E. Chojnowski, staat een belangwekkend relaas dat licht werpt op de betekenis van het jaar 1914:

«« Tijdens zijn wandeling in de Vaticaantuin in de lente van 1914 stopte Pius X voor de Lourdesgrot. Hij wendde zich tot Monsignor Bressan, zijn biechtvader, en zei: *"Ik heb te doen met de volgende paus. Ik zal dat niet meer meemaken, maar het is*

helaas wáár dat de religio depopulata heel nabij is. Religio depopulata. (...) Veel geopolitieke strategen en hooggeplaatste waarnemers konden zich makkelijk een voorstelling maken van een soort twist tussen twee of meer van de zes Europese grootmachten. Maar niemand voorzag de ineenstorting van de traditioneel Christelijke beschaving, behalve dan St Pius X. Zelfs zijn eigen staatssecretaris en vertrouweling, de Anglo-Spaanse Kardinaal Rafaël Merry del Val, was niet in staat de rotsvaste overtuiging van de Paus te verklaren, dat wat hij voorzag niet alleen maar bloed en tranen betekende, maar het verlies van het gemeenschappelijk Europees tehuis; een verlies dat zware moeiten voor de Katholieke Kerk aankondigde en misère en verlies voor het overgrote deel der mensheid. »»

De andere aanvangsdatum van Satans toegenomen macht zou dus 13 oktober 1917 kunnen zijn, de datum van het zonnewonder van Fatima, wat op de dag na precies 33 jaar na het visioen van Leo XIII was. Enkele dagen later begon de Russische Revolutie met zijn openlijk atheïstisch regime, het eerste van zijn soort in de geschiedenis van de mensheid. En nog datzelfde jaar bevrijdde het Egyptisch-Britse expeditieleger Jeruzalem, wat in de honderd jaar die daarop volgden voor veel belangrijke ontwikkelingen zou zorgen. De grote mysticus Don Michele Barone uit Napels onderschrijft dat 1917 het eerste jaar is van Satans toegenomen macht. Eind 2017 zou het dus zijn gedaan met zijn extra macht.

De zalige Alexandrina van Balasar en de toewijding uit 1942

(11) Alexandrina Maria da Costa (1904 - 1955), ook gekend als de zalige Alexandrina van Balasar (Portugal) was een mystica van de Heilige Eucharistie. Zij was verlamd en bedlegerig vanaf haar twintigste en leefde de laatste dertien jaar van haar leven uitsluitend van de dagelijkse Eucharistie. Vanaf 3 Oktober 1938 onderging Alexandrina elke vrijdagmiddag tussen 12 en 3 uur het lijden van Christus van Gethsemane tot Calvarië. Dit herhaalde zich zo'n 180 maal in de aanwezigheid van omstaanders. Tijdens de extase zag of hoorde ze niets, maar reageerde alleen op de (zelfs onuitgesproken) opdrachten van haar geestelijk leider. Haar huisdokter, Dr. Azevedo, noteerde alles. Toen een aanwezige priester tegen de wens van Alexandrina een artikel over haar lijden schreef, kwamen zich duizenden voor haar huisje op de Calvario-heuvel verdringen. Dit verergerde haar lijdensweg. In de Heilige Week van 1942 werd de pijn onuitstaanbaar tot deze op Goede Vrijdag plots ophield. Jezus vertelde haar dat Paus Pius XII die dag had beslist de wereld toe te wijden aan het Onbevlekt Hart van Maria, wat uiteindelijk in december gebeurde.

Rusland zou zichzelf aan de Maagd kunnen toewijden

(12) Ter completering van de toewijding van Rusland door de Paus, in collegiale samenwerking met de bisschoppen, zou Rusland zichzelf in samenwerking met de gelovigen aan de Maagd Maria kunnen toewijden (in subsidiariteit aan de Heilige Drieuldigheid), en indien mogelijk samen met de heersende elite. Dit zou een bekeringsgolf teweeg kunnen brengen en een eind maken aan een aantal zorgelijke situaties. Daarom zegt 'Maria van de Goddelijke Barmhartigheid' in haar boodschap van 26 november 2010: *"Bid dat Rusland eindelijk op zijn stappen terugkeert en zich bereid verklaart om zich eindelijk in de Naam van mijn gezegende Moeder te laten toewijden."*

Er bestaat voor zo'n praktijk een aantal opmerkelijke precedenten. Een eerste dergelijke toewijding in de geschiedenis (aan de Gezegende Maagd), welke tot aan 1830 jaarlijks werd herdacht, was die op 15 augustus 1638 van koning Lodewijk XIII. Als toegift werd hem drie weken later een zoon geschonken in een huwelijk dat 23 jaar lang steriel was gebleven, alhoewel de wens voor een zoon tijdens de zorgvuldige voorbereidingen voor de toewijding (reeds meer dan negen maanden eerder) niet werd uitgesproken. Twee decennia later volgde Polen. Als gevolg van de "Zweedse Zondvloed" (1655-1660) verkeerde Polen in een uitzichtloze situatie. De aangerichte vernietiging in het land en het verlies aan mensenlevens was veel erger dan tijdens de Tweede Wereldoorlog. De wanhoop nabij deed koning Casimier in het begin van 1656 een plechtige gelofte. Alles leek verloren. In de kathedraal van Lwow (nu Lviv in de Oekraïne) zwoer hij onder plechtige ceremonie voor het altaar van Onze Genadige Vrouwe dat hij God trouw zou blijven en Polen-Litauen zou toewijden aan het koningschap van de Moeder Gods.

Het derde precedent deed zich voor toen Portugal zich in 1931 in Fatima aan het Onbevlekt Hart van Maria toegewijdde in de aanwezigheid van 300.000 gelovigen die voor deze gebeurtenis speciaal naar Fatima toe waren gekomen. Gebeden werd dat het land van de communistische plaag mocht worden gered die toen als een epidemie over de

wereld raasde. Een grote opwekking van het Katholieke leven volgde en inderdaad is het land voor het communisme bespaard gebleven alsook voor de burgeroorlog die bij haar buurland zoveel onheil stichtte. In 1938, op het derde eeuwfeest van de Franse toewijding, en tijdens de Spaanse burgeroorlog, werd de toewijding hernieuwd met akten van dankbaarheid. Die dankbaarheid gold ook voor het geschenk van een goede Katholieke burgerregering onder Antonio Salazar, die in 1932 premier werd en dat tot aan zijn dood in 1968 is gebleven. Hij deed er tijdens zijn bewind alles aan om het communisme en gelijksoortige stromingen te dwarsbomen en zette zich in voor de instandhouding van de familiale cel als essentiële bouwsteen van de maatschappij.

Een vierde enigszins vergelijkbare toewijding vond in Lourdes plaats op 28 maart 1943 in navolging van de pauselijke toewijding van de wereld in het voorgaande jaar, toen het Franse episcopaat hun parochies aan het Onbevlekt Hart van Maria toewijdden.

Een gedenkwaardige akte was de toewijding van de Poolse natie in Jasna Góra op 8 september 1946, eerst aan het Onbevlekt Hart van Maria, wat in het bijzijn van het voltallige episcopaat geschiedde en meer dan een miljoen gelovigen, en vervolgens aan het Allerheiligst Hart van Jezus. Het verwees naar de pauselijke toewijding van de wereld op 31 oktober 1942, maar bovenal naar de beloften van koning Casimier in 1656. De gebeurtenis van 1946 herbevestigde de keuze van Maria als koningin van Polen. Het zij vermeld dat de verdediging van het Jasna Góra klooster het begin inluidde van de overwinningen onder Casimier. Tien jaar later, dus in 1956, werden in Jasna Góra de Nationale Geloften afgelegd, die waren opgesteld door de geïnterneerde Kardinaal Wyszyński in Komancza, en deze werden opgevolgd door een jaren-novene ten behoeve van een geloofsopwekking, wat op het millennium eindigde van de geboortedatum van Polens eerste koning. Dit bleef niet zonder effect. U weet dat Paus Johannes Paulus van Poolse afkomst was en een belangrijke rol speelde in de omverwerping van het communistische regiem en we mogen terecht opmerken dat de solidariteitsbeweging in Polen heeft meegeholpen aan de ineenstorting van het communisme over geheel Oost-Europa. Tenslotte kwam het bericht dat op 19 november 2016 de Poolse bisschoppen samen met President Andrzej Duda Jezus Christus officieel als de koning van Polen hebben aangeroepen met het verzoek om over hun land, volk en politieke leiders te heersen. *“Onsterfelijke Koning der Eeuwen, Heer Jezus Christus, onze God en Redder”*, verklaarden ze tijdens de ceremonie. *“Wij buigen onze hoofden voor U, Koning van het Heelal. Wij, waaronder degenen die in uw thuisland wonen maar ook daarbuiten, erkennen uw heerschappij over Polen. Wij wensen met groot geloof en liefde de majesteit van uw macht en glorie te aanbidden en daarom roepen wij: Heers over ons, Christus!”*

Ook in andere werelddelen vinden nu toewijdingen plaats, zoals recentelijk in Zuid Amerika. Op 25 oktober 2016 heeft de President van Peru, Pedro Pablo Kuczynski, zijn land toegewijd aan het Heilig Hart van Jezus en het Onbevlekt Hart van Maria: *“Met de autoriteit die mij gegeven werd, doe ik een akte van toewijding van mijzelf, mijn familie, en de Republiek van Peru, tot de liefde en bescherming van de Almachtige God op voorpraak van het Heilig Hart van Jezus en het Onbevlekt Hart van Maria. (...) Ik bied de almachtige God mijn gedachten en beslissingen aan als president zodat Hij ze mag gebruiken voor het goed van ons land. Dat ik altijd de Tien Geboden voor ogen mag hebben terwijl ik regeer.”* Aan het evenement namen ook belangrijke zakenmensen en politici deel waaronder de voorzitter van het congres, die ook een gebed zei.

(13) Op 13 oktober 1951 vertelde de pauselijke legaat, Kardinaal Tedeschini, aan een miljoen mensen die in Fatima waren verzameld dat Paus Pius XII tijdens vier gelegenheden in het afgelopen jaar zelf het zonnewonder in de Vaticaanuinen had mogen aanschouwen: op 30 en 31 oktober en 1 november, en opnieuw op 8 november. Het was op 30 oktober 1942 dat Pius XII de wereld aan het Onbevlekt Hart van Maria had toegewijd.

Enorme explosies op de Severomorsk marinebasis

(14) Ontleend aan “America’s Nuclear Legacy” (Amerika’s Nucleaire Erfenis) van Wayne D. LeBaron - Nova Science Pub. # 1998 (p. 193):

«« Op 13 mei 1984 vond een serie geweldige explosies plaats die de Severomorsk marinebasis op het Kola schiereiland op zijn voegen deed trillen. Nucleaire wapens konden deel hebben uitgemaakt van de munitie die explodeerden, maar er konden geen straling of andere signalen van een nucleaire ontploffing worden waargenomen. De marinebasis op het Kola schiereiland bevindt zich op bijna 100 kilometers van de

Noorse grens en 1.450 kilometers ten noorden van Moskou.

Toen bij Soviet ambtenaren op informatie werd aangedrongen over de explosies, werd niets meegedeeld. In de Soviet media stond geen verwijzing naar een of andere explosie in dat gebied. Amerikaanse diplomaten en militaire attachés zeiden dat ze alleen van het rapport uit Washington hadden gehoord en geen onafhankelijke informatie bezaten over het incident. Gewoonlijk rapporteerden de Soviets geen ongelukken, of het nu militair of civiel was. Zelfs indien veel schade werd aangericht en slachtoffers te betreuren waren, volgde een verwijzing in het nieuws pas dagen later en dan nog op de meest zakelijke manier, waarbij details meestal ontbraken.

De dichtsbijzijnde stad bij de Severomorsk marinebasis is Moermansk dat in principe verboden terrein is voor buitenlanders en soms zelfs voor militaire attachés. Niettemin kon op grond van gegevens van reizigers, satellietwaarnemingen en andere methoden geleidelijk aan een beeld worden gevormd van wat had plaatsgevonden.

“Volgens U.S. ambtenaren vernietigde een serie geweldige explosies grote voorraden ammunitie die voor de noordelijke Sovietvloot bij de Barentszee lagen opgeslagen, ten noorden van Moermansk.” [59] Rapporten gaven aan dat tussen de 200 en 300 mensen werden gedood, waarvan velen onderhoudstechnici die in het vuur moesten gaan dat door de explosies was veroorzaakt in een wanhopige poging de munities onschadelijk te maken of te demonteren alvorens ze *“in een urenlange ‘kettingreactie’”* explodeerden. *“Hun pogingen faalden. De explosies werden blijkbaar door ‘te veel munities’ aangestoken (...) die ‘te dicht bij elkaar lagen opgeslagen’”,* zo rapporteert Jane’s Defense Weekly. [60] Het was de grootste ramp die de Sovietmarine sinds Wereldoorlog II is overkomen. *“Het verlies van een groot deel van het raketarsenaal betekent dat ze voor de komende zes maanden geen levensvatbare kracht meer zal zijn. (...) De ontploffingen vernietigden naar schatting een voor de vloot bestemde 580 exemplaren van in totaal 900 SA-N-1 en SA-N-3 land-tot-land raketten, en bijna 320 van de 400 SS-N-3 en SS-N-12 lange afstands land-tot-land raketten”* [61], de laatsten met een draagcapaciteit voor nucleaire ladingen. »»

(15) Uit “Fatima Reconsidered” (Fatima Heroverwogen), via www.unitypublishing.com, van Rick Salbato. Er is over dit incident weinig op het internet te vinden en ik zou dankbaar zijn indien iemand de bewering kan staven dat op 13 december 1984 een explosie in Siberië Ruslands grootste ammunitiedepot vernietigde, een explosie die zo groot bleek dat het eenvoudig door de Amerikaanse verkenningssystemen kon gedetecteerd worden.

Het plan van een alverniechtingsoorlog

(16) Op 23 maart 1983 kondigde VS-president Ronald Reagan het Strategisch Defensie Initiatief aan. Het plan was om een ingenieus antiballistisch raketsysteem te ontwikkelen waarmee raketaanvallen door anderen, in het bijzonder door de Soviet Unie, konden worden afgewend. Dit heette in de volksmond al gauw Star Wars op grond van een aantal ambitieuze (en onuitvoerbare) ideeën. Reagans aankondiging ontlokte bij de tegenpartij een reactie die uiting vond in het Ogarkov Doctrinaire Oorlogsplan, want de Amerikaanse opzet had het veronderstelde machtsevenwicht tussen beide landen verstoord. Maarschalk Nikolai Ogarkov stond een aanval op de Verenigde Staten voor, op zijn laatst in 1988. Volgens dat plan zouden de Soviets vanuit een schijnbaar statische positie Wereldoorlog III lanceren, zonder kennelijke tekenen van voorafgaande mobilisaties en onder strikte geheimhouding, zelfs binnen het leger zelf. Tijdens een verrassingsaanval moesten het gehele Soviet-nucleaire arsenaal en alle anti-satelliet-wapens tegelijk worden afgevuurd.

In juli 1984 en in directe opdracht van de hoogste autoriteit van de Soviet, Konstantin Chernenko, werd Ogarkov wegens *“deloyale partijtendensen”* ontslagen. De ontheffing uit zijn machtige positie werd in gang gezet door een artikel in mei 1984 in het militaire nieuwsblad Krasnaya Zvezda, waar Ogarkov in een interview uiteenzette hoe de westerse ontwikkelingen in snelheid van informatieverzameling en zijn verspreiding op het slagveld de manier van oorlogsvoeren drastisch hadden gewijzigd. Het interview was anderhalve maand na de toewijding door de Paus. Zou Ogarkov op een bijzondere manier op zijn geweten zijn aangesproken en probeerde hij daarom het door hem ingezette proces terug te draaien? Ogarkov klaagde in zijn artikel over de dramatisch slechte conditie van het Sovietleger om met een aangepaste respons te komen op de Amerikaanse wijze van oorlogsvoering. Hij stelde een alles of niets inspanning voor om het Sovietleger met de nieuwe technologieën uit te rusten, wat *“compromisloos diende te worden nagestreefd”*.

Zijn argument werd als een onaanvaardbare inbreuk op het Ogarkov-oorlogsplan gezien, wat door het Politbureau volledig was geaccordeerd. Ogarkov werd door zijn rechterhand en protegee, Sergei Akhromeyev, opgevolgd, hetgeen een voortzetting van het oude beleid verzekerde terwijl het commando naar Dmitriy Ustinov ging, die in juli naast minister van defensie ook de titel van maarschalk erbij kreeg. (Hoe de commandolijnen exact lagen is nog steeds onderwerp van discussie.) Zie ook: **“The Ogarkov War Plan.Hubert_Luns”**

Na 30 miljard dollar te hebben uitgegeven, bleek het Strategisch Defensie Initiatief van weinig nut en werd het opgeheven. Toch heeft de aankondiging van dit initiatief, door de reacties die het ontlokte, de wereld op de rand van een nucleaire holocaust gebracht.

(17) “The Whole Truth About Fatima” (De hele waarheid over Fatima) van Frère Michel de la Sainte Trinité - Immaculate Heart Publ., New York State # 1990 (pp. 550-551).

1948 – Een keerpunt in de wereldgeschiedenis

(18) In diezelfde overweging schrijft dominee Strijker:

«« Het is ook merkwaardig dat godsdienstsociologen het jaar 1948 aangeven als het begin van de grote afbraak in de Europese gevestigde kerken. Toen zogezegd Israëls God met zijn volk uit Europa wegtrok en terugkeerde naar Zion en het uitspruiten van Israëls verlossing begon, begon hier in Europa – in de verwarring over Zijn Terugkeer en voelbare Afwezigheid – het uitspruiten van een dramatische kerkverlating en secularisering: een ongekende verwereldlijking en verwildering van het publiek leven. Dit in 1948 ingezette proces van afkalving en de marginalisering van de Kerk tot aan de rand van de samenleving kwam na 1967 in een duidelijke versnelling toen Oud-Jeruzalem met het hart van Oud-Kanaän (Judea en Samaria) in Joodse handen viel – hun letterlijk ‘toeviel’, omdat Israël in 1967 het liefst de status quo had willen handhaven en geen enkel belang had bij een oorlog met het gematigde Jordanië. Maar koning Hoessein liet zich meeslepen door de Arabische overmoed en de begeerte naar de beloofde buit, met gevolg dat de buit toeviel aan Israël, als een gift. »»

(19) Fox News Service (7-4-2009), alsook The Capital (3-4-2009):

«« **Vreemde Lichten en Ontploffingen aan de Noordoostkust van de Verenigde Staten:** RICHMOND, Virginia (Associated Press) — Een groep wetenschappers onderzoekt wat de oorzaak kan zijn van de felle lichtschijnselen in de lucht, waardoor honderden mensen contact zochten met de nationale weersdienst en hulpdiensten. Mensen uit de staten Maryland, Virginia en Noord Carolina, die zondag belden, beschreven heldere strijklichten die vergezeld gingen van explosieachtige geluiden. Dat was rond kwart voor tien ‘s avonds. Inwoners van Hampton Roads tot aan Richmond in Virginia meldden dat ze “grote lichtballen van vuur” hadden gezien, die de hemel oplichtten in schakeringen van geel, wit-oranje en blauw. Sommigen beschreven de ontploffingen als het geluid van de donder. »»

(20) De volledige beschrijving van de hand die naar de kroon grijpt, is beschikbaar op “Young Pulsar Shows its Hand” via <http://chandra.harvard.edu/photo/2009/b1509/>.

Oorzaak van de drie dagen duisternis

(21) Wat veroorzaakt de drie dagen duisternis? In de 285 miljoen jaar dat ons zonnestelsel een rondje maakt in onze galaxie vinden er ongeveer 600 magnetische poolwisselingen plaats, hetwelk volgens professor Keith Runcorn, volgens het principe van een dynamo, telkens samengaat met een omgekeerde draairichting van de aarde (de volgende keer zal de zon in het westen opkomen). Voordat de aarde terugdraait staat ze een kwartier stil. (zie boodschap van Maria Goddelijke Genade van 17 nov. 2013) Dat zou een van de oorzaken kunnen zijn van de drie dagen duisternis; ongetwijfeld spelen ook andere oorzaken een rol. Momenteel (2009) reist de magnetische noordpool met een snelheid van meer dan 43 mijl per jaar naar het zuiden en de magnetische zuidpool idem dito in omgekeerde richting. De directe aanleiding tot deze gebeurtenis, de laatste was 730.000 jaar geleden, schijnen fotonenbanden te zijn die binnen onze melkweg galaxie heersen. Ons zonnestelsel passeert momenteel zo’n fotonenband, tamelijk laat in de cyclus want het gemiddelde is ± 500.000 jaar. Dit fotonenbombardement zorgt ook via de inwerking op

de magnetische velden voor opwarmingsverschijnselen op alle andere planeten in ons zonnestelsel (de poolkappen op Mars, bestaande uit bevroren water, zijn ook aan het smelten). De huidige opwarming van de aarde en climatologische ontregeling worden niet veroorzaakt door het broeikaseffect, want daarvoor wordt nog onvoldoende CO₂ uitgestoten. De magnetische poolwisselingen (en excursies) in het verleden zijn bekend omdat stollend lava de magnetische richting van dat moment aanhoudt. Door bestudering van gesteenten kan men voldoende informatie vergaren, onder andere dankzij de gesteenten op de bodem van de oceaan die met een bepaalde extreem lage snelheid in een bepaalde richting schuiven. Door er een magnetische sonde overheen te laten gaan wordt de benodigde informatie verkregen.

Aanbevolen: "Magnetic Reversals" van Robert W. Felix – Sugarhouse Publ., Washington # 2009

De Nucleaire Winter

(22) "Nucleair winter opnieuw bekeken met moderne klimaatsmodellen en het huidige nucleaire oorlogspotentieel: Nog altijd catastrofale gevolgen" is een artikel dat in 2007 in het juli-nummer van de "Journal of Geophysical Research" werd gepubliceerd, waarbij de laatste klimaatsmodellen werden gebruikt om te kijken naar de gevolgen van een mondiale nucleaire oorlog met inzet van het grootste deel van de huidige nucleaire oorlogspotentieel. Men kwam toen tot de volgende conclusie:

«« Een gemiddelde globale afkoeling aan de oppervlakte van min 7 °C tot min 8 °C zal een aantal jaren aanhouden, en de afkoeling zal na het eerste decennium nog altijd min 4 °C zijn. In aanmerking nemend dat de gemiddelde globale afkoeling tijdens de koudste periode van de laatste ijseeuw, zo'n 18.000 jaar geleden, ongeveer min 5 °C bedroeg, zou dit in de geschiedenis van het menserras een ongeëvenaarde klimaatwijziging betekenen ten aanzien van de snelheid en grootte van verandering. De temperatuurswijzigingen zijn het grootste op het land. (...) Een afkoeling tot meer dan min 20 °C zal grote delen van Noord Amerika treffen en tot meer dan min 30 °C een groot deel van Eurasia, wat alle landbouwgebieden omvat. »»

Het onderzoek besprak de gevolgen voor de landbouw niet in detail, maar merkte op dat een onderzoek uit 1986, waarin men op basis van de veronderstelling dat een jaar lang geen voedselproductie mogelijk was, concludeerde dat *"de meeste mensen op onze planeet tegen die tijd geen voedsel meer hebben en dan van honger zullen zijn omgekomen"*. Het wees erop dat hun eigen resultaten aangeven dat *"deze periode waarin geen voedsel kan worden verbouwd met vele jaren dient te worden verlengd, waarmee de gevolgen van een nucleaire winter zelfs ernstiger zijn dan voorheen werd aangenomen."* Ten aanzien van de veronderstelling dat 1/3^e van het nucleaire oorlogspotentieel zou worden ingezet, kwam men tot de conclusie dat een simulatie *"klimaatsgevolgen produceerde die sterk leken op het eerste geval, maar op ongeveer de helft van de amplitude"*; dat daarentegen *"de reactieve tijdschaal ongeveer dezelfde was"*.

(23) Voor een bespreking van de zoektocht naar onbekende objecten in ons zonnestelsel kunt u terecht bij "**Planets beyond Neptune**", te vinden onder Wikipedia.

De Fatima-kinderen: Lucia, Francisco en Jacintha

APPENDIX-1

Hoe in 1989 de Satellietlanden het Juk Afwierpen

door Warren H. Carroll

Ontleend aan “The Rise and Fall of the Communist Revolution” (De Opkomst en Val van de Communistische Revolutie) van Warren H. Carroll, Christendom Press, Front Royal, U.S.A. – 1995 (pp. 738-743). Deze uitgave is met grote moeite tegen een redelijke prijs verkregen, alhoewel het geen zeldzaam boek is.

De Val van Oost Duitsland

Tsjecho-Slowakije bevond zich nog altijd onder het meedogenloos communistisch regime. Maar zijn leiders konden de krant lezen; ze wilden niet dat buitenlanders op zo'n moment als dit voor extra problemen zorgden. Toen enkele duizenden Oostduitse toeristen de Westduitse ambassade belegerden en in de tuin kampeerden voor toestemming om naar West Duitsland te gaan, lieten de Tsjechische autoriteiten de Westduitse minister van buitenlandse zaken weten dat ze mochten gaan indien Honecker [de communistisch leider van de DDR / Oost Duitsland] accoord ging. In een moment van verstandsverbijstering stemde Honecker toe onder de absurde voorwaarde dat treinen die de vluchtelingen vervoerden in verzegelde toestand via de DDR moesten gaan. Dit leidde tot de wildste tafereelen waarbij steeds meer mensen in Oostduitse steden [bij de tussenstops] aan boord van de verzegelde treinen trachtten te komen – reeds in Dresden [het eerste treinstation na Tsjechië] waren dat er meer dan tienduizend. Op 3 oktober verbood Honecker alle reizen van Oost Duitsers naar Tsjecho-Slowakije. Maar hij had geen muur bij de Tsjechische grens om dat te voorkomen; het was immers een broederlijk socialistisch land.

Op dit punt beland, kunnen we ons het enthousiasme in de satellietlanden gemakkelijk voorstellen. Nadat men had gezien hoe de anderen in Polen en Hongarije zich uit de Communistische overheersing hadden bevrijd, steeg het verlangen naar een loskomen uit de greep der tyrannie. De beweging was onhoudbaar geworden. Enorme menigten verzamelden zich in de Oostduitse stad Leipzig om tegen hun communistische regering te protesteren. De jaarlijkse nationale feestdag was op 8 oktober. (...) De dag daarop, op maandag, waren er gebed en optochten bij de St. Nicolaaskerk te Leipzig. Op deze dag waren er niet minder dan vijftigduizend mensen verzameld, alsof ze uit de grond van de verontreinigde Oostduitse aarde waren opgeschoten. Honecker had het zien aankomen. Hij had in Leipzig een grote politiemacht van de geheime dienst verzameld, gewone politie en ook soldaten, en hij had ze met scherpe munitie uitgerust en geïnstrueerd alle middelen te gebruiken teneinde de demonstratie te breken. Een tweede ‘Tiananmenplein’ dreigde. [De juni-1989-slachting op het Tiananmenplein in Peking kostte duizenden burgers het leven.] Maar de opdracht om het vuur te openen kwam niet. (...) Desondanks liet Honecker zich niet van zijn eis afbrengen om tegen de mensen dodelijk geweld te gebruiken. Tijdens een kritieke vergadering van het Oostduitse Politburo op 10 oktober werd Honecker door slechts twee leden in zijn plan gesteund. Zelfs de harde levenslange communisten argumenteerden tegen een ‘Chinese oplossing’. (...) Honecker wond zich vergeefs op. Drie dagen later gaf hij een vage onkarakteristieke verklaring uit waarin hij economische hervormingen aankondigde, meer consumptiegoederen toezegde en meer vrijheid van reizen. (...) Op de maandag-demonstratie te Leipzig van 16 oktober verdrievoudigde het aantal in vergelijking met die van de maandag daarvoor tot 150.000 mensen. De volgende dag kwam het Politburo weer bijeen. (...) De meeste leden wisten dat het spel uit was. Er zou vanuit de Soviet Unie geen nieuwe hulp komen...

Het Oostduitse leger, dat nog nooit een geweer in boosheid had afgevuurd en geen echt land verdedigde en dat ook nooit had gedaan, kon in geval van crisis niet worden vertrouwd. Indien de menigten in Leipzig in een week waren verdrievoudigd, hoeveel zouden er dan de volgende maandag zijn? Willi Stoph, de 75 jaar oude premier, bond de kat de bel aan. Hij vertelde Honecker dat hij moest aftreden, wat hij de volgende dag ook deed waarbij hij gezondheidsredenen opgaf. (...) Indien Erich Honecker het communisme in de DDR niet kon handhaven, kon niemand het. De partij, die zo lang en nog zo recent onaantastbaar leek, zakte als een zandkasteel in elkaar. Op 30 oktober marcheerden drieduizend na het maandaggebed in Leipzig; op 4 november marcheerden in Oost Berlijn een half miljoen mensen in naam der vrijheid en eisten ze de effectieve inperking van de regeringsmacht. Op 7 november trad de hele Oostduitse regering af en werd Honecker uit het Politburo gestoten. (...) In de ontstane chaos gaf een of andere anonieme overheidsdienaar een verklaring af dat *“privéreizen naar het buitenland kunnen worden aangevraagd zonder de vereiste papieren”*. Niemand wist wat dat betekende waaronder waarschijnlijk ook de man die het geschreven had; maar de aanzwellende massa's die naar de Berlijnse Muur togen, scandeerden het als slogan. Ook de grenswachten wisten niet wat het betekende. Laat in de avond, op die gedenkwaardige 9 november, besloten de dienstdoende officieren bij de Muur de opdringende menigte te laten passeren. Tegen middernacht stroomden honderdduizenden in euforie en wild feestend door de geopende poorten en ramden met geïmproviseerde hamers stukken muur los. Werklui van de regering braken een gapend gat in de Potsdammer Platz Muur. Op 11 november bewoog een golvende massa van niet minder dan één miljoen Oost Duitsers naar West Berlijn, te voet en met elk denkbaar transportmiddel. (...) Niemand probeerde ze nog tegen te houden. (...) Op 3 december trad het voltallig Politburo af en werd Honecker gearresteerd. De communistische partij hief zichzelf bijna ter plekke op. (...) Oost Duitsland, als afgescheiden eenheid van zijn westers deel, had nu geen toekomst meer. In de loop van 1990 gleed het zonder treurnis de geschiedenis in en Duitsland werd in tegenstelling tot alle vorige verwachtingen en opgediste wijsheden zonder noemenswaardige tegenwerking, zelfs niet van de Sovjetregering, geheel verenigd!

De Val van Tsjecho-Slowakije

De val van de Berlijnse Muur luidde de doodsklok voor Tsjecho-Slowakije. Op 17 november eiste een door studenten georganiseerde optocht op het weidse Wenceslausplein in Praag de verwijdering van de 'leidende rol' van de Tsjechisch communistische partij. De politie sloeg op sommige demonstranten in en de publieke woede escaleerde snel. (...) Op 20 november vulden tweehonderdduizend het Wenceslausplein, van het ene tot het andere eind, terwijl ze om een regeringswisseling riepen en schreeuwden: *“Dit is het! Nu is de tijd!”* Elke dag was er een nieuwe optocht op het Wenceslausplein en elke dag zwelden de reeds enorme aantallen aan. Op 22 november scandeerde meer dan een kwart miljoen *“Treed af! Treed af!”* terwijl ze één voor één de namen riepen van de ministers in de communistische regering. (...) Op 27 november nam praktisch het hele land deel aan een twee uur durende algemene staking, en de regering verklaarde (...) dat de Tsjecho-Slowaakse communistische partij zijn 'leidende rol' zou staken. Maar premier Adamec handelde niet snel genoeg; de nog steeds grotendeels communistische regering die hij presenteerde werden door Václav Havel en het Burgerforum afgewezen, en op 7 december trad hij af als premier, en twee dagen later volgde het aftreden van president Gustav Husak. (...) Een nieuwe niet-communistische regering werd geïnstalleerd en miljoenen Tsjechen en Slowaken vierden feest.

De Val van Bulgarije

De dag dat de Berlijnse Muur viel was er een wijziging in het communistisch leiderschap in Bulgarije. Todor Zhikov, die dit uiterst gehoorzame satellietland van de Sovjet Unie

voor niet minder dan 35 jaar had geregeerd, trad onder de druk voor hervormingen af die hij niet kon of wilde invoeren. (...) Een maand later demonstreerden vijftigduizend mensen in het anders zo rustige Sofia waarbij de verwijdering van de 'leidende rol' van de communistische partij werd geëist. In een onverstandige impuls die door een televisiejournalist werd opgevangen en hem politiek uitschakelde toen het ruime bekendheid kreeg, mompelde Mladenov, die toen aan het hoofd stond van communistisch Bulgarije: *"het beste dat we kunnen doen is de tanks inschakelen"*. Maar hij mobiliseerde geen tanks, noch schijnt dat ooit een serieuze overweging te zijn geweest, zelfs niet voor deze bikkelharde regering, die jarenlang moordenaars aan de KGB had gefourneerd. Een vriendelijk en bescheiden filosoof, Zhelyu Zhelev, vormde een Democratische Unie en op 12 december besloot de Bulgaarse communistische partij zijn machtsmonopolie af te staan en vrije verkiezingen te houden. Bij een tweede verkiezingsronde werd Zhelev president.

De Val van Roemenië

Resteert de voor lang onbetwiste dictator van communistisch Roemenië: Nicolae Ceausescu en zijn koude vileine vrouw Elena. (...) De Ceausescu's aanbaden macht met grote passie. (...) Hij hield Roemenië in armoede terwijl hij enorme gebouwen als pronkobject neerzette. (...) De geheime politie loerde overal, waarbij iedereen werd gevolgd die ook maar enigszins van dissidentie werd verdacht. Iedere typemachine in Roemenië was bij de geheime politie geregistreerd samen met een typevoorbeeld om zo ieder bedenkelijk document naar zijn machine te kunnen traceren. Huurmoordenaars gingen op jacht naar prominente personen die er bij uitzondering in waren geslaagd het land te onvluchten. Op 20 november, nadat de bevrijding van Polen, Hongarije en Oost Duitsland en Tsjecho-Slowakije reeds goed op weg was, zei Ceausescu dat hij deze landen nooit zou volgen in het *"blokkeren van het socialisme"*. Opnieuw, net als bij Polen en Oost Duitsland, begon de bevrijding van een communistisch land bij een kerk. (...) De regering had Tokes bevelen zijn parochie te verlaten. Hij weigerde. Op 15 december, de datum van zijn uitzetting, waren er onverwachts duizend mensen die zich hadden geposteerd. De dag daarop zwelde dit aantal aan tot vijfduizend. Ceausescu zond zijn leger. De officieren weigerden het vuur te openen, waarop Ceausescu ze van besluitenloosheid betichtte, en op de 17e gaf hij opdracht voor een 'Chinese oplossing'. Er werden ongeveer honderd mensen gedood en nog eens honderden gewond. De bevolking van de stad reageerde met een algemene staking nadat het leger zich had teruggetrokken om zo snel mogelijk de scène van de moordpartij te verlaten. Sympathiebetogingen begonnen in andere steden; Ceausescu waarschuwde dat hij dezelfde middelen zou gebruiken tegen eenieder en allen indien dit bleef doorgaan. Op 21 december verliet hij het presidentieel paleis om een menigte toe te spreken via een directe nationale tv-uitzending. Voor het eerst in de 24 jaar dat hij aan de macht was, werd hij met zwaaiende vuisten begroet, gejuw en beschimpingen en geroep van *"Ceausescu dictator!"* en dat duurde wel drie minuten lang. Verbijsterd begon hij wat ongemakkelijk met zijn handen te wuiven; Elena siste: *"Blijf kalm! Blijf kalm!"* Toen werd de uitzending verbroken. De menigte groeide die dag aan tot vijftienduizend en werd later door de veiligheidspolitie uiteengeslagen, wat aan dertien mensen het leven kostte. De volgende dag omsingelden grote menigten het gebouw op het Paleisplein van Boekarest dat aan het centrale partijcomité toebehoorde. Vol manisch zelfvertrouwen trad Ceausescu naar buiten om ze toe te spreken. Maar iemand had de microfoon afgezet. Er werd op straat gevochten; mensen braken het gebouw binnen. Nicolae en Elena Ceausescu gingen net voordat de menigte aanviel aan boord van een gereedstaande helicopter. De helicopter kwam niet aan zijn bestemming toe en landde op een open stuk weg. (...) Nicolae en Elena sprongen eruit en trachtten een passerende vrachtwagen aan te houden. Enkele minuten later werden ze gearresteerd. Regeringsleden ontmantelden de communistische structuur en de communistische naam verdween. Ze gaven Ceausescu van alles de schuld en wisten daarmee weg te komen. De nieuwe regering nam in sneltreinvaart afstand van de Ceausescu's. Op Kerstdag 1989 werden ze voor een snel opgetrommelde krijgsraad geleid, veroordeeld en nog diezelfde dag geëxecuteerd.

APPENDIX-2

Tekst van de toewijding in 1984 van de Wereld en Rusland aan het ‘Onbevlekt Hart van Maria’

Een schrijven van de Heilige Vader aan alle bisschoppen van de Kerk

Op 8 december 1983, op het feest van de Onbevleete Ontvangenis van onze Lieve Vrouwe, richtte Paus Johannes Paulus II een persoonlijk schrijven aan iedere Katholieke bisschop met het verzoek om in vereniging met hem op 25 maart 1984 de wereld aan Maria toe te wijden. De tekst daarvan werd ruim van tevoren verspreid.

Geliefde Broeders in de Episcopale Dienst,

Op 25 maart 1983 hebben wij het Buitengewoon Jubeljaar van de Verlossing in gang gezet. Opnieuw geef ik uiting aan mijn dank dat u bereid was zich tijdens de openingsplechtigheid op de dag van het verlossingsjaar in ons diocees met mij te verenigen. Het feest van Maria Boodschap, dat in de loop van het liturgische jaar het begin der verlossing in de geschiedenis van de mensheid herdenkt leek mij een bijzonder geschikt moment voor deze plechtigheid.

Dit begin staat niet los van de Advent. Het geheel van het huidige verzoeningsjaar heeft trouwens het karakter van een advent in het besef dat het ‘jaar tweeduizend’ vanaf Christus’ geboorte dichtbij komt. Momenteel zien wij uit naar de voltooiing van het tweede millennium van het Christelijk tijdperk waarbij wij meevoelen met de moeilijke en pijnlijke ervaringen van de volkeren, van inderdaad de gehele mensheid in onze hedendaagse wereld.

Vanuit deze ervaringen ontstaat een bijzondere behoefte, zelfs een innerlijke urgentie, om ons met een hernieuwde geloofsintensiteit op Christus’ verlossingswerk te richten, op zijn onuitputtelijke heilzame kracht. *“Door Christus heeft God de wereld met zich verzoend en ons de boodschap van verzoening toevertrouwd.”* (2 Kor. 5:19) De bisschopssynode van afgelopen oktober hield zich met hetzelfde thema bezig.

Op deze dag van het feest van de Onbevleete Ontvangenis overweegt de Kerk de heilzame kracht van Christus’ verlossingswerk via de ontvangenis van de Vrouw die voorbestemd was de Moeder van de Verlosser te zijn. In dezen bestaat een extra stimulans om in de context van het jubileum en de bedreigingen die de huidige mensheid kent, die hun wortels in de zonde hebben, een verhoogde aanspraak te maken op de macht der Verlossing. Indien de weg ter overwinning van de zonde langs een bekering gaat dan kan het begin

van deze weg met zijn opeenvolgende stadia alleen gaan langs de belijdenis van de oneindige verlossingskracht van de Verzoening.

Mijn Geliefde Broeders!

In de context van het Heilig Jaar van de Verlossing wens ik deze kracht in vereniging met u en de gehele Kerk te belijden. Ik wil het belijden door het Onbevlekt Hart van de Moeder van God die op een hoogst uitzonderlijke manier deze verlossende kracht in zichzelf ervaren heeft. De woorden van de toewijdings- en toevertrouwingsakte, hierbij gevoegd, komen met enkele kleine wijzigingen overeen met hetgeen ik op 13 mei 1982 in Fatima heb uitgesproken. Ik ben er ten stelligste van overtuigd dat de herhaling van deze akte in de loop van het Jubeljaar van de Verlossing overeenkomt met de verwachting van veel mensenharten die het getuigenis van hun toewijding aan de Maagd Maria willen hernieuwen en aan haar hun treurnissen over de menigvuldige kwalen van de tegenwoordige tijd toevertrouwen, hun angsten over de bedreigingen die over de toekomst hangen, hun beslommeringen over vrede en gerechtigheid in elk van de landen en in de gehele wereld.

De beste datum voor dit gezamenlijk getuigenis schijnt het feest van Maria Boodschap te zijn – tijdens de vastentijd van 1984. Ik zou dankbaar zijn indien u op die dag [24 maart als het Mariale feest liturgisch wordt voorbereid, of op de 25^e: de derde zondag van vasten] deze akte samen met mij zou willen hernieuwen, waarbij het eenieder vrijstaat om op een voor hem gepaste wijze te participeren.

In broederlijke genegenheid, Johannes Paulus II

Het Vaticaan, 8 december 1983

De toewijdingsakte aan onze Lieve Vrouwe:

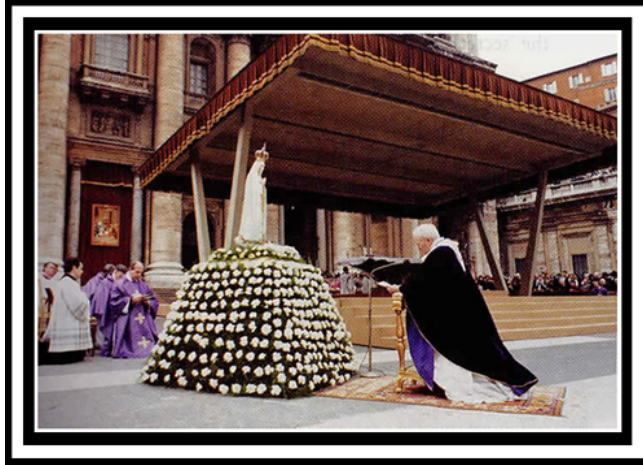
Ter gelegenheid van de toewijding van de wereld aan het Onbevlekt Hart van Maria had een enorm aantal pelgrims zich op het Sint-Pietersplein verzameld. De menigte strekte zich naar achter uit via de Via Conciliazione tot helemaal aan de rivier de Tiber. Een prelaat die daar al bijna dertig jaar had gewoond beschreef het als de grootste menigte die hij daar ooit had gezien. Het originele met de hand uitgesneden beeld van Onze Vrouwe van Fatima, die in Fatima in de kleine Capelinha-kapel wordt vereerd, was speciaal voor deze plechtigheid door de bisschop van Fatima daarnaartoe gevlogen. Het standbeeld werd over het Sint-Pietersplein gedragen en tegenover de Vaticaan-basiliek vlak naast het altaar geplaatst.

Toen, op die zondagmorgen van de 25^e maart in 1984, knielde de Paus voor het standbeeld van Onze Vrouwe van Fatima en deed de plechtige toewijdingsakte van de wereld en Rusland, hier aangeduid als 'dat Volk', met weergalmende en emotioneel geladen stem:

1. «« Wij zoeken onze toevlucht onder uw bescherming O Heilige Moeder van God. Met de woorden van deze antifoone die de Kerk van Christus sinds eeuwen bezingt, wenden wij ons thans in het Jubeljaar van onze Verlossing tot u, onze Moeder.

Wij weten ons daarbij met al de herders van de Kerk verenigd in die bijzondere band waardoor wij een lichaam en een college vormen, evenals Christus begeerde dat de apostelen samen met Petrus een lichaam en een college zouden vormen.

In deze eenheid verbonden spreken wij de woorden van deze bede uit waarbij wij opnieuw de verlangens en de angsten van de Kerk met betrekking tot de moderne wereld willen insluiten.

Veertig jaar geleden en weer tien jaar later heeft uw dienaar Paus Pius XII, terwijl hij voor zijn ogen de pijnlijke ervaringen van de familie van de mensheid overzag, de hele wereld aan uw Onbevlekt Hart toevertrouwd en toegewijd, vooral die volken voor wie u omwille van hun omstandigheden een bijzondere liefde en zorg koestert.

Vandaag hebben ook wij deze wereld van mensen en naties voor ogen: de wereld van het tweede millennium dat zijn einde nadert, de wereld van nu, onze wereld!

Met in gedachten de woorden van de Heer: *“Ga en maak alle volkeren tot mijn leerlingen (...) en zie, Ik ben met u alle dagen tot aan de voleinding der wereld.”* (Mt. 28:19-20), heeft het Tweede Vaticaanse Concilie nieuw leven gegeven aan haar bewustzijn van onze zending in deze wereld.

En daarom, O Moeder van personen en naties, u die al hun lijden en aspiraties kent, u die een moederlijke kennis hebt van alle strijd tussen goed en kwaad, tussen het licht en de duisternis die de moderne wereld teistert, aanhoor deze kreet die wij onder aandrang van de Heilige Geest rechtstreeks tot uw Hart richten. Omarm met de liefde van de Moeder en Dienstmaagd des Heren onze menselijke wereld die wij u toevertrouwen en toewijden – vervuld van zorg om de aardse en eeuwige bestemming van de mensen en de naties.

Op een speciale wijze vertrouwen en wijden wij u deze mensen en naties toe die aldus en in het bijzonder aan u moeten worden toevertrouwd en toegewijd. Wij zoeken onze toevlucht tot uw bescherming Heilige Moeder van God! Versmaad deze beden niet die uit hoge nood zijn ontstaan.

2. Zie op ons neer terwijl wij voor uw Onbevlekt Hart hier voor u staan Moeder van Christus. Wij willen ons samen met heel de Kerk verenigen met de toewijding die uw Zoon uit liefde tot ons aan de Vader maakte: *“Omwille van hen”,* zei Hij, *“wijd Ik Mij toe opdat ook zij in waarheid toegewijd mogen zijn.”* (Joh. 17:19) Wij willen met onze Verlosser verenigd zijn in deze toewijding van Hem ten bate van de wereld en het menselijk ras, hetgeen in zijn Goddelijk Hart de macht tot vergiffenis en herstel heeft verkregen.

De kracht van deze toewijding blijft in alle tijden bestaan en omvat alle mensen, volkeren en naties. Het overwint ieder kwaad dat de vorst der duisternis vermag op te wekken en daadwerkelijk in deze dagen in het hart van de mens en zijn geschiedenis heeft opgewekt.

Hoe diep voelen wij de noodzaak van deze toewijding van de mensheid en de wereld – onze moderne wereld – in vereniging met Christus zelf! Want het verlossingswerk van Christus moet dankzij de Kerk aan de wereld ten goede komen.

Het huidig Jaar van de Verlossing geeft dit aan: het Buitengewoon Jubeljaar van de gehele Kerk.

Dat u de dienstmaagd des Heren boven alle schepselen gezegend zij, die op de meest volkomen wijze aan de goddelijke oproep heeft beantwoord! U zij gegroet, u die ten volle verenigd zijt met de verlossende toewijding van uw Zoon!

Moeder van de Kerk! Verlicht het Volk van God langs de wegen van geloof, hoop en liefde!

Op dit punt week de Paus van de officiële tekst af en voegde in het Italiaans de volgende woorden toe: *“Verlicht in het bijzonder dát volk wiens toewijding en toevertrouwen u van ons verwacht.”* Dit stond vermeld in de L'Osservatore Romano van 27 maart 1984.

Help ons in de waarheid te leven van de toewijding van Christus voor de gehele menselijke familie van onze tegenwoordige wereld.

3. Terwijl wij, O Moeder, de wereld, alle mensen en volkeren aan uw zorg toevertrouwen, leggen wij deze toewijding van de wereld vol vertrouwen in uw moederlijk Hart. Onbevlekt Hart! Help ons de dreiging van het kwaad af te wenden dat zo makkelijk wortel schiet in de harten van de mensen van nu en waarvan de onmetelijke gevolgen reeds op onze moderne wereld drukken en de paden naar de toekomst lijken te blokkeren!

- Van honger en oorlog, verlos ons.
- Van een atoomoorlog, van onbegrensde zelfvernietiging, van ieder soort oorlog, verlos ons.
- Van de zonden tegen het menselijk leven vanaf het vroegste begin, verlos ons.
- Van de haat tegen en de aantasting van de waardigheid van Gods kinderen, verlos ons.
- Van ieder soort onrechtvaardigheid in het maatschappelijk leven, zowel nationaal als internationaal, verlos ons.
- Van onze geneigdheid Gods geboden te overtreden, verlos ons.
- Van pogingen om in de harten van de mensen Gods onaantastbare waarheid te onderdrukken, verlos ons.
- Van de teloorgang van onze kennis van goed en kwaad, verlos ons.
- Van de zonden tegen de Heilige Geest, verlos ons, verlos ons!

Aanvaard O Moeder van Christus dit hulpgeroep waarin het leed van alle personen is samengebald alsook het leed van complete leefgemeenschappen.

Help ons met de kracht van de Heilige Geest alle zonden te overwinnen: de individuele zonde en de 'zonde van de wereld', de zonde in al zijn uitingsvormen.

Laat de oneindige verlossingskracht van de Verzoening eens te meer in de geschiedenis van de wereld worden geopenbaard: de kracht van de Barmhartige Liefde! Dat het een barrière tegen het kwaad mag opwerpen! Dat het de gewetens mag veranderen! Dat uw Onbevlekt Hart aan allen het licht van de hoop mag openbaren! »»

Enige tijd later beëindigde de Paus zijn gebed als volgt:

ONZE VROUWE VAN FATIMA ONTVANGT DE TOEWIJDING VAN DE BISSCHOPPEN IN AD LIB

De Italiaanse Rooms-Katholieke krant *Avvenire* berichtte op 27 maart (p. 11) dat de Paus een paar uur na de toewijdingsakte opnieuw tot Onze Vrouwe bad, dit keer in de Sint Pietersbasiliek waar voor de gelegenheid het standbeeld van Onze Vrouwe van Fatima naartoe was gebracht en waar de Paus toen bad:

«« Wij hebben deze zondag verkozen, de derde zondag van vasten in 1984 – nog altijd binnen het Heilig Jaar van de Verlossing – voor deze akte van toevertrouwing en toewijding van de wereld en van de grote menselijke familie, van alle volkeren, in het bijzonder voor degenen die een grote behoefte hebben aan deze toewijding en toevertrouwing, met name voor die volken voor wie uzelf onze akte van toewijding en toevertrouwing verwacht.

We hebben dit kunnen uitvoeren volgens onze beperkte menselijke mogelijkheden en naar de maat van menselijke zwakte, echter met een immens vertrouwen in uw Moederlijke liefde en een immens vertrouwen in uw Moederlijke bijstand. »»